

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

ΔΕΚΑΗΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΤΗ ΕΥΓΕΝΕΙ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Χ. ΖΩΗ

ΕΤΟΣ Β΄.

13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ. 28

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Λεωνίδου Χ. Ζώη· Αί ἐν Ζακύνθῳ συντεχνίαι.—
* (Ἐκ τῶν τοῦ Πέτρου Λοτὶ)· Ἡ θλίψις τοῦ γέροντος
καταδίκου.—Γεωργίου Δ. Μάνεση· Ὁ Καζαμίας πα-
ρὰ τῷ λαῷ.—Ὅσκι· Τί εἶνε; (μετάφρασις ἐκ τοῦ
ἰταλικοῦ). (Ἐκ τῶν «Ἀθλίων»)· Ἀποσπάσματα ψυχο-
λογικά.—Ζ· Ὁ ἀριθμὸς τρία (συνέχεια καὶ τέ-
λος, μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ).—Ἡθῆ καὶ
ἔθιμα ἐν Παρισίοις.—Ποικίλα.—Ἐν τῇ κόλασί μου
(ποίησις.) Giosne Carducci· Τὸ βῶδι (ποίησις) (με-
τάφρ. Στεφάνου Μαρτζώκη).—Ἀνδ. Δ. Βλαχοχρήσ-
του· Εἰς τὸ τριαντάφυλλο (ποίησις).—Ἄυσις προ-
ηγ. αἰνιγμάτων καὶ ἐρωτήσεων.—Αἰνίγματα καὶ ἐρω-
τήσεις.—Ἀλληλογραφία.—Εἰδήσεις. κλπ.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

ΤΥΠΟΙΣ Ο «ΦΩΣΚΟΛΟΣ» Σ. ΚΑΥΟΚΕΦΑΛΟΥ

1893.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΕΡΝΩΝ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ. 23.41. Φ6.0048

ΑΙΜΑ

ΤΗΚ ΤΗΡΟΝΗΤΗΡΑ

ΑΙΜΑ

ΑΙΜΑ

22 0142 18 0142 11 212

ΑΙΜΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΤΟΣ Β'.

13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1893

ΦΥΛΛ. ΚΗ'

ΑΙ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ, ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΙ

Ἡ ἁρμονία καὶ ἡ παγκόσμιος εἰρήνη ἐγκρατεῖται ἐν τῇ ἐνώσει.
Ἐκαστος διὰ πάντας καὶ πάντες δι' ἑκαστον.

Εἰσαγωγή

ΔΙΑ τῆς παρούσης ἡμῶν πραγματείας βεβαίως δὲ σκοποῦμεν νὰ γράψωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀδελφότητος τῶν ἀνθρώπων. Ἡ συγγραφή τῆς ἱστορίας ταύτης, ἀρχαίας ὅσον καὶ ὁ ἄνθρωπος, δεῖται καὶ δυνάμεων ἀνωτέρων τῶν ἡμετέρων καὶ πλείστων ἄλλω; τε βοηθημάτων, τῶν ὁποίων δυστυχῶς ἐν τῇ μικρῇ ἡμῶν νήσῳ ἐντελῶς σερούμεθα. Οὐχ ἥτιον δὲ προσπαθήσωμεν τὸ ἐρ' ἡμῖν, ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς ἐνταῦθα πρὸ μικροῦ ἀνασφάσεως τῶν ἀρχαίων συντεχνιῶν καὶ ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸ περισπούδαςον ἔργον τοῦ Francesco Vigano „La fraternité humaine,, δὲ προσπαθήσωμεν, λέγομεν, νὰ παράσχωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν μόνον γενικὰς τινὰς γνώσεις σχετικὰς πρὸς τοὺς διαφόρους συνεταιρισμοὺς—καὶ δὴ τοὺς ἐργατικούς—ἄλλων λαῶν, ἵνα οὕτω κέλλιον γνωρίσωσιν οὗτοι ὁποίων ἀγαθῶν πρόξενος ἐν μιᾷ κοινωνίᾳ ἀποβαίνει ἡ σύστασις καὶ διατήρησις σωματείων καὶ συνεταιρισμῶν, ὅταν μέλισσα, πλὴν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν σκοποῦ τοῦ ν' ἀποδοῖσι χρησιμα εἰς ἑαυτὰ καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν ἐν γένει, ἀμιλλῶνται ἐτέρωθεν εὐγενῶς, περὶ τοῦ ποῖον θέλει φανῆ ἀνώτερον τῶν ἄλλων ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἰδίων χρεῶν καὶ καθηκόντων.

Ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης σιγῆς τῆς ἐμφανίσεώς του ἐν τῷ κόσμῳ ὁ ἄνθρωπος, περισοιχιθεὶς, ἐνεκὰ τῆς ἀτελοῦς αὐτοῦ φύσεως, ὑπὸ ἀπίρων ἀναγκῶν ἐνόησε πάραυτα, ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ καταβάλῃ μόνος πάσας ταύτας, ἀν μὴ ἐξωτερικὴ τις δύναμις συνέπραττεν αὐτῷ.

Καὶ κατ' ἀρχάς, παρὰ τῇ σύζυγῳ καὶ τῇ οἰκογενειακῇ του ἐξία, εἶδε μὲν τὰς ἀνάγκας του ταύτας κατὰ τι μετριάσθεισας, ἀλλ' ἡ μείωσις τούτων ἐπ' ὀλίγον μόνον διήρκεσε χρόνον· διότι ὁ εὖρος, πρὸς τὴν σύζυγον, ἦτις παρέσχεν αὐτῷ τὰς πρώτας βοηθείας καὶ ἡ ἐντεθεὶν ἀναπτυχθεῖσα κατόπιν σουργὴ πρὸς τοῦ καρποῦ τῆς ἐνώσεως αὐτῶν, πρώτιστος δεσμὸς τῆς οἰκογενείας καὶ ἐπομένως τῆς κοινωνίας ἀπάσης, καθυπέβαλον αὐτῷ ὑποχρεώσεις, αἵτινες ἐγένοντο δι' αὐτὸν τόσαι γέαι ἀνάγκαι.

Εἶτα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδίων ἀναγκῶν καὶ τῶν ὁποίων ἀν-

έλαβε παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ του ὑποχρεώσεων, ὑπὸ φυσικοῦ ὠθοῦ-μενος ἐνστίκτου, ἐζήτησε τὴν σύμπραξιν τῶν ὁμοίων αὐτῷ ἀνθρώπων, τῆς ὁποίας καὶ τυχῶν, εἶδεν ἑαυτὸν καὶ πάλιν ἐντὸς ὀλίγου δεδεδεσμευμένον ὑπὸ νέων πρὸς ἐκείνου; ὑποχρεώσεων.

Ἐκ τῆς βαθμιαίας λοιπὸν ταύτης πορείας τοῦ ὁ ἀνθρώπος, ἐνθεν μὲν ταρασσόμενος ὑπὸ τῶν ἰδίων παθῶν καὶ αἰσθημάτων, ἐκεῖθεν δὲ πολεμοῦμενος ὑπὸ τῶν ὑποχρεώσεων, ἄς βαθμηδὸν ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας του, τῶν ὁμοίων του, τῆς πατρίδος του καὶ τῆς θρησκείας του ἀνέλαθε, καὶ τέλος πανταχόθεν προσβαλλόμενος ὑπὸ μυριάδων τῆς φύσεως ἐπιηρειῶν, σὺν τῷ χρόνῳ δὲ καὶ τῇ μεταβολῇ τοῦ κλίματος καὶ τῆς διαίτης πάντοτε νέων ἀναγκῶν αὐτῷ παρουσιάζομένων, ἐσχημάτισε πλέον ἐδραϊὰν ἐν ἑαυτῷ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι μόνος, ἀνευ τῆς συμπράξεως τῶν ἰδίων δυνάμεων μετ' ἐκείνων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, οὐ; βραδύτερον ἀνεγνώρισεν ἀδελφοῦς, τέκνα ἐνὸς πατρὸς τοῦ ἐν Οὐρανῶς, ἦτο ἀδύνατον οὗτος νὰ ὑπάρχη ἐν τῷ κόσμῳ.

Οὕτως ἐξ ἀγνώστου ἡμῖν ἐποχῆς ἐσχηματίσθησαν μικρὸν κατὰ μικρὸν καὶ οἱ διάφοροι συνεταιρισμοί, οἵτινες κατόπιν ἐπωνομάσθησαν οἰκογενειακοί, φυλιτικοί, πολιτικοί, κοινωνικοί, θρησκευτικοί, ἐμπορικοί,....σκοπὸν ἔχοντες τὴν ἀμοιβαίαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῶν βοήθειαν καὶ σύμπραξιν πρὸς καθωρισμένον καὶ ὠφέλιμον πρὸς ἑκαστον καὶ πρὸς πάντας σκοπὸν.

Αἱ φιλολογικὴ διαφόρων ἀρχαίων ἐθνῶν ὁμιλοῦσι πολλάκις περὶ ἀμοιβαίων ἐταιρειῶν, ἢ συνεταιρισμῶν, ὑπαρχόντων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τῷ Μεξικῷ, ταῖς μεταξ' τοῦ Γάγγου καὶ Ἰνδοῦ κειμέναις χώραις καὶ ταῖς τῆς ἀριανῆς φυλῆς, πρὶν ἔτι καὶ αὐτῶν τῶν Ἑλληνικῶν, ἀλλὰ παρατρέχοιτες τοὺς χρόνους τούτους θέλομεν σταματήσει ἐπὶ θετικωτέρων καὶ μᾶλλον γνωσῶν, ἐξετάζοντες μόνον τὰς ἐργατικὰς συμπράξεις, διότι τοιοῦτο καὶ τὸ θέμα κυρίως τῆς πραγματείας ἡμῶν.

Ἐβλέπομεν,—λέγει ὁ Vigano—ἐν Ἑλλάδι ἐταιρείας καὶ ἔτι πλείονας ἐν Ρώμῃ, ἐνθα αἱ τέχναι καὶ τὰ ἐπαγγέλματα συνδύαζονται· οἱ δὲ νομοὶ τῆς ἀρχαίας Ρώμης ἐκείνων τῆς αὐτοκρατορίας οἱ περισσότεροί τε, μέγιστοι μὲν ἄλλοι καὶ εἰς τὸν γινώσκιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν εἰδικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

των τῶν μελῶν τῶν συνεταιρισμῶν τούτων, τῶν ἐξασκούντων διάφορα ἐπαγγέλματα καὶ καλουμένων ἐταιρειῶν. Καὶ αἱ ἐταιρεῖαι αὗται καθιδρύντο παντοῦ, ὅπου ὁ ῥωμαϊκὸς ἀετὸς ἐτίθει τὸν πόδα αὐτοῦ μετὰ τῆς φιλολογίας του, τῆς ἐξόχου δικαιοσύνης του, τῶν καταπληκτικῶν ἔργων του, τοῦ ἐπισημονικοῦ καὶ πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ του, τῶν Φυμακίων νόμων του, πηγῆς πάντων τῶν ὑφισταμένων κωδίκων.»

Καὶ ὅμως αἱ ἐταιρεῖαι αὗται, ὡς φυσικὸν, ἔπρεπε νὰ καταπέσωσιν, ἅμα τῇ πτώσει τῆς ἀπεράντου ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Ἐπρεπε νὰ καταπέσωσι, διότι ἐν τῇ μεγίστῃ ἐκείνῃ ἀναρχίᾳ τῇ παρακολουθησάσῃ τὴν πτώσιν ἐκείνην, οἱ δεσμοὶ τῆς ἀμοιβαίας εἰλικρινοῦς συμπράξεως οἱ συνέχοντες αὐτὰς ἐχαλαρώθησαν, διότι οἱ σκόληκες τοῦ ἐγωῦσμου καὶ τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος, πρόδρομοὶ καταστροφῆς πάσης εὐγενεῶς ἐπιχειρήσεως, παρεσέδυσαν ἐν αὐταῖς, διότι, ὡς λέγει ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς, ἐγένοντο ὄργανα δεσποτισμοῦ, ἀντὶ νὰ ᾔνε εὐεργέτημα διὰ τε τοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ δι' ἅπαν τὸ ῥωμαϊκὸν ἔθνος.

Ἀλλὰ καὶ τοὶ κατέπεσον αὗται, καὶ τοὶ ἐξέλιπον οὐχ ἦττον τὰ Φερμέλια αὐτῶν ἐμελλε βραδύτερον νὰ χρησιμεύσωσιν, ἵνα ἐπ' αὐτῶν ἐγερεθῇ τὸ θεῖον οἰκοδόμημα, ὅπερ διὰ τοῦ γνώμονος καὶ τοῦ διακλήτου τοῦ τέκτονος Ἰωσήφ ἐσχεδιάσεν εἰς πλεον ἢ ἄνθρωπος, οὗ τὴν ὕλην ἐξηγόρασε διὰ τοῦ αἵματός του καὶ ἐπαφῆκε ταῖς μελλούσαις γενεαῖς τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ, ἥτις ἔσαι ἢ διὰ τῆς ἀδελφότητος πνευματικῆ ἀναγέννησις τῶν ἀνθρώπων, ὁ κορυφαῖος ἀνεμοδείκτης τοῦ θεοῦ οἰκοδομήματος.

Ἄδελφότης!

Ῥῆσις, ἣν ἐξέφερον Ἐκεῖνος, ὃν οὐδεὶς τῶν θνητῶν ὑπερέβη, πρὸς ὃν οὐδεὶς ποτε παρεβλήθη καὶ ἥτις ἐγράφη διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπὶ τοῦ ἐν Γολγοθᾷ Σταυροῦ του.

Μυστηριώδης ἄλυσις, δι' ἧς καὶ μόνης ἐνοῦται ἡ γῆ μετὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ἄνθρωπος μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ του.

Κολυμβήθρα ἁγία τοῦ Σιλωάμ, ἐν ἣ ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τοῦ αὐτόχθονος μέχρι τοῦ ξένου, ἀπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ μέχρι αὐτοῦ τοῦ φετιχισμοῦ, ἀπὸ τοῦ πλουσίου μέχρι τοῦ πένητος, ἀπὸ τοῦ φιλοσόφου μέχρι τοῦ ἀπειδέτου, ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου μέχρι τοῦ δούλου καθαρισθέντες τοῦ ρύπου τῶν ἀγενῶν παθῶν, θέλουσι ποτὲ ἀναγνωρίσει ἀλλήλους ὡς ἀδελφοὺς.

Δύο εἰσὶν αἱ μεγάλαὶ δυνάμεις, αἱ ἰσχυραὶ ὀθήσεις, δι' ὧν συγχρόνως ἐνεργοῦσάν, θέλει ποτὲ κατορθωθῇ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀδελφοποιήσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, ἡ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ὀθήσις καὶ ἡ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω. Ἴδο' δὲ περὶ αὐτῶν τί λέγει ὁ Vlgano.

»Ἡ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ὀθήσις, ἐπίσης κληθεῖσα δυνατικῆ. Αὕτη παρήγαγε πάντα τὰ καθιδρύματα τῆς ἀγαθοεργίας ἐκείνης, ἥτις εἶνε ἡ καθιέρωσις τῶν καθήκοντων τῶν πλουσίων καὶ εὐδαιμόνων ἀδελφῶν τοῦ ν. βοηθῶσι τοῖς πτωχοῦς, τοὺς ἀσθενεῖς τῷ σώματι καὶ πνεύματι καὶ τοὺς ἐργάτας ἀδελφοὺς τους Ἐκ τῆς ὀθήσεως ταύτης προέκυψαν ἴσως ἐπίσης καὶ αἱ ἀπὸ τὴν ὑψηλὸν διεσπαρμέναι μουσικαὶ ἐκείναι ἐταιρεῖαι, φύλακες οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἀνθρωπότητος, ὧν τὰ ἔργα ἐκδηλοῦνται ἐκεῖ ἐνθα διαπλάττονται ἐγκλήματα, ἅτινα οἱ νόμοι δὲν δύνανται νὰ προλάβωσιν, αἵτινες ἀποκαθίσωσι τὴν τάξιν, ἐνθα ἐπικρατεῖ σύγχυσις, τὴν ὀρθορροσίην, ὅπου αὕτη δὲν ὑπάρχει, τὸ φῶς, ἐνθα ἄρχει ἡ ἀμάθεια καὶ τὸ σκοτὸς, τὴν σύνθεσιν, ὅπου ἡ ἀνάλυσις ἀνατρέπει τὰ πάντα καὶ τὰς παραδόσεις, καὶ τὰς πεποιθήσεις καὶ τὰς εὐγενεῖς ἐμπνεύσεις. Διὰ τῶν ὀθήσεως ταύτων ἐνοῦνται οἱ ἐπίλεκτοι τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες προ-

λαινοῦσι τοῖς ἔθνεσι τὴν ὁδὸν τοῦ μέλλοντος καὶ ὑποσηρίζουσι τὰ πρῶτα αὐτῶν βήματα ἐν ταῖς μεταρρυθμίσεσι καὶ ταῖς νέαις ιδρύσεσι, ἅς διὰ προτροπῆς ἀκαταμαχίτου ὑπηγόρευσαν αὐτοῖς, Ἄλλ' ἡ ὀθήσις αὕτη δὲν ἐνεργεῖται μετὰ τῆς δευτέρας δραστηριότητος, διότι τινὲς τῶν ἐξασκούντων αὐτὴν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω δὲν ἔχουσιν ἀρετὴν πίσιν καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐπιτηδεύονται τοὺς ἐναρέτους καὶ διότι αἱ τῆς δεσποτείας παρεκτροπαὶ ἐξουδετεροῦσι τὴν ἐνεργεῖαν τοῦ φαρμάκου, τοῦτέστι τοῦ μέσου ἐκείνου, ὅπερ ὠθεῖ τὸν ἐργάτην, πρὸς ἀνάκτησιν τῶν δικαιωμάτων του δι' αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς μετὰ τῶν συντρόφων του συμπράξεως.

Ἡ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ὀθήσις, δεύτερος ὅρος τοῦ νόμου τῆς συμπράξεως, ὅσις δεῖον νὰ τείνη εἰς τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Οἱ ἐργάται, ὑπὸ τοῦ σπινθηροῦ τῆς ἀποκαλύψεως ἐμψυχούμενοι καὶ παροτρυνόμενοι, ἐνεκα τῆς ἐκ τοῦ ἄνω πρὸς τὰ κάτω ὀθήσεως, ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τούτων, ὧν ἐσυνήθεισαν νὰ δέχονται τὰς ταπεινώσεις, τὰς περιφρονήσεις καὶ τινὰ εὐεργεσίαν, μὴ ἐπαρκοῦσαν εἰς ἀνακούφισιν καὶ προσασίαν αὐτῶν, μεγίστας καταβάλλουσι προσπάθειας, τῶν πάντων σερούμενοι, ὅπως μικρὸν τι οἰκονομήσωσι καὶ ἐνοῦσιν εἰτα τὰς πολυτίμους ταύτας οἰκονομίας, ὅπως προσέλθωσιν ἀρωγὴ τῶν ἀσθενῶν, τῶν ἀδυνάτων καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῆς δυσυχίας καταβαλλομένων.

Καὶ ἐκ τῆς ἐνώσεως ταύτης τῶν μικρῶν δυνάμεων προέκυψαν αἱ ἐταιρεῖαι τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας, εἴτα δὲ τὰ καθιδρύματα ἐκεῖνα, ἅτινα ἐσχημάτισαν τὴν ἰδίως καλουμένην συμπράξιν ἘΝΩΘΩΜΕΝ ΟΠΩΣ ΜΟΝΟΙ ΒΟΗΘΗΘΩΜΕΝ. εἶπεν οἱ δυσυχεῖς, αἰσθανόμενοι ἐαυτοὺς ἀδυνάτους ὅπως διὰ τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν δυνάμεων βελτιώσωσι τὴν ὑγιεινὴν καὶ ἠθικὴν αὐτῶν κατάστασιν.»

Διὰ τῆς μιᾶς δὲ τούτων τῆς ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὁ ἐλευθερωτὴς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἠθέλησε ν' ἀνυψώσῃ εἰς ἴσην καὶ τὴν αὐτὴν μοῖραν πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς τὸν πτωχὸν καὶ ἐργάτην. Ἐκεῖ παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ τέκτονος Ἰωσήφ, οὗ τὸν πρόνα κατέβλεπεν ὁ ἰδρῶς τοῦ μετώπου του, ἐκεῖ ἐγνώρισε τὸ πρῶτον τὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐπικρατοῦσαν ἀνισότητά. Διατὶ ἄλλοι ν' ἀπολαμβάνωσιν ἀκόπως τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς, ἐνῶ ἄλλοι μοχθοῦντες καὶ ἀγωνιζόμενοι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου σεροῦνται; Διατὶ οἱ ἰσχυροὶ νὰ καταβάλλωσι τοὺς ἀδυνάτους; Τίνα ἐξ αὐτῶν ὁ ἥλιος θερμαίνει περισσότερο ἐνός πτωχοῦ ἢ ἐργάτου; Διατὶ ὁ ἀδελφὸς νὰ ὀπλιζῆται κατὰ τὸν ἀδελφῶν καὶ ἡ γῆ νὰ πίνη τοσοῦτον αἷμα τῶν ἀνθρώπων; Πάντες ἐσμὲν ἀδελφοὶ, πάντες ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἔχομεν Πατέρα. Δεῦτε σεῖς οἱ ἀλιεῖς τῶν ἰχθύων, ἵνα κατασῆσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Πορεύθητε, διαλύσατε τῆς ἀμαθείας τὰ πυκνὰ καὶ ζοφερά νέφη, διαχύσατε ἀνά τὸν κόσμον τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, δι' οὗ οἱ ἀνθρωποὶ θέλουσιν ἀναγνωρίσει ἀλλήλους ὡς ἀδελφοὺς, διδάξατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγάπης, τῆς ἰσότητος, τῆς ἐλευθερίας, ἀκτίων ἐξ οὐρανοῦ ἐκπεμπομένων, δι' ὧν καὶ μόνον θέλουσι πλησιάσει οὗτοι τὸ ἄπειρον ἀγαθόν, θέλουσιν ἀνακτήσει τὴν ἐπὶ γῆς εὐδαιμονίαν.

Καὶ τὰ τέκνα τῶν ἐργατῶν, οἱ ἀλιεῖς ἐκεῖνοι φέρουσιν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀποκάλυψιν, ἧς τὸν ῥοδὸν οὐτε τῆς Εὐρώπης ἢ Ἀφρικῆς, αὐτὸ τὸ γίγνηται τοῦ ῥωμαϊκοῦ κόσμου ν' ἀναχατίσωσιν ἠδυνήθησαν.

Ἀλλ' ἐκεῖ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀναχωρεῖται—λέγει ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς—ἵνα ἐργαζομένου αἱ μετὰ ἐσῶσιν τὴν γεωργίαν, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας, οἱ δὲ ἐδείξαν εἰς τὸν κό-

σμον, δι: τοῦ ἀνθρώπου αἱ ἀνάγκαι δύνανται νὰ κανονίζονται καὶ ποδηγετῶνται ἢ δὲ ὠθησῶν αὐτὴ (ἢ ἐκ τῶν κάτω πρὸ τὰ ἄνω) πολλαχοῦ εὐδοκημήσασα παρήγαγε τοὺς συνεταιρισμούς ὑπὸ τὴν μορφήν τῶν κοινοτήτων καὶ δημοκρατιῶν, δι' ὧν αἱ τέχναι καὶ τὰ ἐπαγγέλματα δὲν ἐβλάδυναν νὰ ἐνωθῶσι κατὰ τοὺς κανονισμούς τῶν ρωμαϊκῶν ἐταιριῶν...

Διὰ δὲ τῆς νέας θρησκείας, αἱ ἐξοχαὶ αἱ ἐπαρχίαι καὶ αἱ χῶραι μετεβλήθησαν εἰς συνοικίας, ἢ κοινότητες τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου εἰς ἐπίσκοπας καὶ ἀρχιεπισκοπὰς... καὶ εἰς πᾶσαν χριστιανικὴν κοινότητα ἀνεφάνησαν ἀδελφότητες, αἵτινες, ἴσως, προέκυψαν ἐκ τῶν κρυφίων συνεταιρισμῶν τῶν ἐν ταῖς κατακόμβαις σχηματισθέντων.»

(συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

Η ΘΛΙΨΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥ

«Ἐκ τῶν τοῦ Πέτρου Λοττί.»

Τὴν ἀκόλουθον μικρὰν ἱστορίαν μοὶ διηγήθη ἡμέραν τι— νὰ ὁ Ἰβ, ὅστις εἶχε συνοδεύσει ἐπὶ τῆς λέμβου τοῦ ομάδα καταδικῶν τοῦ κατέργου ἀναχωροῦντων διὰ μέγαλου τινὸς ἀτμοπλοίου εἰς Νέαν Καληδονίαν ἐφ' ὅρου ζωῆς. Μεταξὺ τῶν καταδικῶν νῆρσικετό τις πολὺ γέρον ἐβδομήκοντα ἐτῶν καὶ πλέον, ὅστις ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τρυφερῶς ἐν πρὸς μικροῦ κλωβοῦ ἐν ἀτυχῆς στρουθίον. Ὁ Ἰβ, πρὸς διασκέδασιν εἶχεν ἀποτείνει τὴν λόγον πρὸς τὸν γέροντα, ὅστις ἦτο δεδεμένος δι' ἀλύσεως ἐκ τοῦ ποδὸς μεθ' ἑνὸς ἄλλου καταδικῶν, ὁ ὁποῖος ἐραίνετο κύριος· οὗτος ἔφερε διόπτρας ἐπὶ τῆς μακρῆς ὀστεώδους ρινὸς του, πρὸς τῆς τὸ ἀκομφον ἡμιλλᾶτο βλοσυρῶς ὄψεως καὶ εἶρων φυσιογνωμία. Ὁ γέρον εἶλεγε: Νὰ ἦναι τις ἄεργος, νὰ ἔχη ἥδη τετράκις καταδικασθῆ διὰ κλοπῆν, πῶς νὰ μὴν κλέψῃ καὶ πάλιν, ἀφοῦ κανεὶς δὲν θέλει νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν ἐργασίαν; Πρέπει νὰ φάγῃ τις δὲν εἶνε ἔτσι; Τελευταίως κατεδικασθὴν δι' ἕνα σάκκον γεωμήλων τὰ ὅποια ἔκλεψα ἀπὸ ἕνα ἀγρὸν μαζὶ μετ' ἐν μαστίγιον. Δὲν ἠμποροῦσαν νὰ μ' ἀφήσουν ν' ἀποθάνω εἰς τὴν Γαλλίαν ἀντὶ νὰ με κουβαλοῦν ἐκεῖ κάτω τόσο γέροντα;

—Καὶ, εὐτυχῆς διότι εὐρέθη κάποιος νὰ τὴν ἀκούσῃ, ἐδείκνυε εἰς τὸν Ἰβ, ὅτι πολυτιμότερον εἶχεν εἰς τὸν κόσμον, τὸν μικρὸν κλωβὸν καὶ τὸ στρουθίον.—Τὸ στρουθίον ἐξημερωμένον ἐγνώριζε τὴν φωνὴν του καὶ ἐπὶ ἕν ἔτος εἶχε ζῆσει ἐπὶ τοῦ ὄμου τοῦ γέροντος... Καὶ μετὰ πόσα βήσανα εἶχε κατορθώσῃ ὅπως τοῦ δόθῃ ἢ ἄδεια νὰ τὸ παραλάβῃ εἰς τὴν ἐξορίαν του! Κατόπιν δὲ ἐχρειάσθη νὰ κατασκευασθῇ κλωβὸς διὰ τὸ ταξίδι, ἐπρομηθεύθη ὁ κατάδικος ξύλα, ὀλίγον παλαιὸν σίρμα καὶ ὀλίγον πράσινον χρώμα διὰ νὰ βράψῃ τὸ ὄλον, ὅπως γίνῃ εὐμορφον. Ἐδῶ ἐνθυμούμαι ἀκριβῶς τὰς λέξεις τοῦ Ἰβ:—Πτωχὸν στρουθίον! εἶχεν ὡς φωνὴν ἐντὸς τοῦ κλωβοῦ του ἐν τεμάχιον ἐκ τοῦ φλοῦ ἐκείνου ἀποτῶν τὸν ὅποιον δίδουν εἰς τὰς φυλακάς. Καὶ ἐν τούτοις ἐραίνετο εὐχαριστημένον καὶ ἐχοροπηθοῦσεν ὡς πᾶν ἄλλον πτηνόν. Ὁλίγας ὥρας μετέπειτα, καθ' ἣν στιγμήν ἡ λέμβος ἐπλησίασεν εἰς τὸ μέγα ἀτμοπλοῖον καὶ οἱ καταδικῶν ἠτοιμάζοντο ν' ἀνέλθωσιν, ὁ Ἰβ τυχαιῶς ἐβρέ-

θη πλησίον τοῦ γέροντος: Ἰδοὺ πάρετέ τον σεῖς, εἶπε, διὰ φωνῆς ἀλλοίως τείνων τὸν μικρὸν κλωβόν, σὰς τὴν δίδω.... ἴσως σὰς χρησιμεύτῃ, νὰ σὰς κάμῃ εὐχαρίστησιν... Ὅχι βεβαίως, ἀπήντησεν ὁ Ἰβ, ἀπεναντίας, πρέπει νὰ τὸ παραλάβετε σεῖς θὰ ἦναι ὁ μικρὸς σας σύντροφος ἐκεῖ κάτω... Ὁ! ἐπανελάθεν ὁ γέρον, ἀλλὰ δὲν εἶναι πλέον μέσα!... Δὲν ἤξυρατε λοιπόν; δὲν εἶναι πλέον μέσα. Καὶ δύο δάκρυα ἀφάτου λύπης ἔρρυσαν ἐπὶ τῶν παρειῶν του. Κατὰ τὸν διάπλου ἀπὸ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸ πλοῖον εἰς βιαίαν κύμανσιν τῆς λέμβου ἢ θυρῆς τοῦ κλωβοῦ εἶχε ἀνοιγῆ· τὸ πτηνὸν φοβηθὲν ἀπέπητη καὶ ἀμέσως ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἕνεκα τῆς κομμένης πτέρυγός του! Ὅποια στιγμή φοβερᾶς λύπης! Νὰ τὸ βλέπῃ ν' ἀνθίσταται καὶ τέλος νὰ ἐκπνέῃ, παρασυρόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ κάμῃ τίποτε πρὸς σωτηρίαν του. Κατ' ἀρχὰς ἐνλίαν φυσικῶν κινήματι ἠθέλησε νὰ φωνάξῃ, νὰ ζητήσῃ βοήθειαν, ν' ἀποταθῆ εἰς τὸν Ἰβ αὐτὸν, νὰ τὸν ἱκετεύσῃ. Ὁρμῆ, ἀμέσως κατευθυνθεῖτα ὑπὸ τῆς σκέψεως καὶ ἀπότῃν συναίσθησιν τῆς ἀτομικῆς του καταπτώσεως ἐνὸς γέροντος ἀθλίου ὡς αὐτὸς, τίς θὰ ἔσωζε τὸ στρουθίον, τίς θὰ ἴκουε τὴν παράκλησιν; ἦτο δυνατόν νὰ σταθῇ ἡ λέμβος, ὅπως σώσασιν τὸ πτηνόν, ὅπερ ἐπνίγετο καὶ μάλιστα τὸ πτηνόν ἐνὸς καταδικῶν! Τί τρελλὸν ὄνειρον!... Τότε ἔμειναν ἀκίνητος σιωπῶν, καὶ βλέπων ἀπομακρυνόμενον ἐπὶ τῷ ἀφροῦ τῆς θαλάσσης τὸ μικρὸν φαιὸν σῶμα κλυδωνιζόμενον ἠσθάνθη τὸν ἑαυτὸν τοῦ φρικωδῶς μόνον διὰ παντός, καὶ παχέα δάκρυα, δάκρυα ἀπελπισίας καὶ μονώτεως, τῷ ἡμάρωσαν τὴν ὄρασιν, ἐνῶ ὁ νέος κύριος μετὰ τῆς διόπτρας, ὁ συνδεσμώτης ἐγέλα, διότι ἔδλεπε τὸν γέροντα κλαίοντα.

Ο ΚΙΖΑΜΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΛΑΩ

I

Ο λαός μας πολλάκις τῶν ποιητῶν ποιητικώτερος καὶ τῶν φιλοσόφων φιλοσοφώτερος, τὰς περιστάσεις ἀπάσας ἀναβιβάζων εἰς τινὰ τύχην εἴτε εἰς ἐν ὄν ὑπερτατον πρὸ τοῦ ὁποῖου σματᾶ πᾶσα περικιτῶν σκέψις καὶ κλείει πᾶσα φιλοσοφία, κύπτει μὲν πρὸ τῆς θελήσεως τῶν δύο τούτων ἰσχυρῶν δυνάμεων, πειρᾶται δ' ὅμως εἰς ἀσθενῶν τινων καὶ ὀλιγῶν ἀσημάντων πραγμάτων, σερουμένων καὶ τῆς ἐλαχίστης ὑποστάσεως νὰ προδιαγνώσῃ τὰς ὑποκειμενὰς τούτων διαδόσεις.

Τὴν πρὸς τοῦτο τοῦ λαοῦ ἀδυναμίαν καρπούμενοι οἱ φίλοι τῆς τυπογραφίας, κατήρτισαν βιβλιάρια τινὰ, τὰ μὲν τὴν τύχην δῆθεν ἐκάστου προμαντεύοντα, τὰ δὲ γενικῶς τὰ μέλλοντα προσημαίνοντα. Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν τὰ βιβλία ταῦτα εἶνε ἀβλαβῆ, ἔχουσί τι τὸ διασκεδαστικόν, εἰ μὴ τὸ γελοῖον, ἀλλ' ἐνίοτε συμβαίνει νὰ γίνωνται ταῦτα πρόξενα βλάβης οὐχὶ μικρᾶς, ἐδρακιωμένης παρὰ τῷ λαῷ τῆς πεποιθήσεως ὅτι τὰ φύρδην μίγδην ἐκεῖ ἐρριμένα εἶνε θέσφατοι λόγοι ἀλαθῆτου Πυθίας. Ποία δὲ ἡ βλάβη αὕτη τῶν τοιούτων βιβλίων ἐξετάζομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἀρκούμενοι ἐνταῦθα νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἐν τῶν ἠθικῆς βλάβης παρὰ τῷ λαῷ προξένων τούτων βιβλίων εἶνε καὶ τὸ συνήθως ἐκεῖ καὶ κοινὸν ἡμερολόγιον, τὸ γαστὸν εἰς ὄλιγους ὑπὸ τὸ ὄνομα Καζαμίας.

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

I I

Ὁ Καζαμίας, (1) εἶνε μικρὸν πρόχειρον ἡμερολόγιον σημειῶν, ὅπως τὰ ποικίλης ὕλης καὶ διχοφύρου εἶδους λοιπὰ ἡμερολόγια, τὰς τε φάσεις τῆς σελήνης, τὰς ἐκλείψεις καὶ τὰς ἡμερομηνίας. Καὶ μέχρι μὲν τοῦ σημείου τούτου βραίνει καλῶς τὸ βιβλιάριον ἐκεῖνο, ὡς πρόχειρος πληροφορία περὶ τῶν τοῦ ἔτους τῶν τε ἡμερῶν καὶ μηνῶν. Ἄλλ' ἐν ἐκάστῳ σεληνικῷ τετάρτῳ παρεμβάλλει δῆθεν πληροφορίας τινὰς δίκην σημειώσεων, συντασσομένας ὑπὸ τὸ κράτος τῶν διαθέσεων τοῦ γράφοντος καὶ μακρὰν πάσης ἀληθοῦς ὑποστάσεως κειμένας. Αἱ ἀνυπόστατοι αὐταὶ σημειώσεις καὶ, οὕτως εἰπεῖν, πληροφορίες, ἐμβάλλουσιν εἰς σκέψεις τοῖς ἀπλουτέροις, ἐκλαμβάνοντας τὸν Καζαμίας ὡς τι βιβλίον ἀλάθητον, προδιαγράφον ἀόρατον μέλλον, οὕτω κατὰ τὰς διαθέσεις τοῦ ἀρχισυντάκτου ἴσως τοῦ βιβλιαρίου τούτου, ἀναγράφονται ἀπὸ τετάρτου εἰς τέταρτον περιήπου τὰ ἐξῆς:

«Ὁ καιρὸς κατὰ τὸ τέταρτον τοῦτο ἄσματος καὶ βροχερός· τὸ θρόνος αὐτοκράτορος κλονίζεται· μεγάλαί πρὸς πόλεμον παρασκευαί· σεισμὸς μέγας ἐν τινὶ πόλει.»

Τὰς ἀσφαφέτας καὶ ὅλως ἀόριστους ταύτας πληροφορίας τοῦ χαριέντος Καζαμίας μὴ δυνάμενοι νὰ περὶδωσιν οἱ πολλοὶ συζητοῦσι μετὰ τυχαίαν τινὰ σύμπτωσιν ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐκ συμπτώσεως ὡς συμβὰν διελάμβανεν ὁ Καζαμίας. Ἄλλ' ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ τὸν εὐπίστον Καζαμιόδύφην ἐρωτήσητε, τίνας αὐτοκράτορος ὀφθόνος ἐκλονίσθη, ποία δύναμις πρὸς πόλεμον παρασκευάσθη, πιθανὸν νὰ σᾶς ἀπαντήσῃ ὅτι δὲν γνωρίζει, ἀλλὰ νὰ μὴ πεισθῇ ὅτι ὁ Καζαμίας ἔγραφε πᾶν τὸ προσυχόν.

III

Ἐνθυμοῦμαι κατὰ τοὺς ἐσχάτως ἐπισυμβάντας ἐν Ζακύνθῳ καταστρεπτικούς σεισμούς τὴν δημοτικότητα τὴν ὁποίαν ἐκτίσαστο τὸ δύσζηλον ἐκεῖνο βιβλιάριον. Δὲν ἤρουν παρὰ τῷ λαῷ οἱ φόβοι τῶν ἐπερχομένων καταστροφῶν αἱ ἀγωνίαι αἱ τόσαι καὶ αἱ βιάσανοι, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς τῆς αὐτῆς καταδρομῆς καὶ ἀναστροφῆς, ἀνεφύετο τὸ Καζαμιακὸν ζήτημα, δῆθεν ὅτι ὁ Καζαμίας διελάμβανε περὶ προσεχούς σεισμοῦ γενησομένου ὅτε μὲν τὴν 28ην Ἰανουαρίου, ὅτε τὴν 15ην Ἀπριλίου, ὅτε τὴν 7ην Μαΐου καὶ καθεξῆς. Καὶ ὅσῳκίς διεδίδετο ἀνὰ μέσον τῶν λαϊκῶν στρωμάτων ὅτι ὁ Θεσπέσιος ἐκεῖνος μάντις ἀναφέρει ὅτι σεισμὸς ἐμελλε νὰ ἐπέλθῃ, νέοι φόβοι καὶ παννυχίδες νέαι ἐν μέσῳ χειμῶνι παρηκολούθουν, πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῶν Καζαμιακῶν τούτων ἐξαμβλωμάτων. Μοὶ ἔχουσι μείνει ἐντετυπωμένοι ἐν τῇ μνήμῃ μου αἱ πολῦφοι τοῦ λαοῦ συζητήσεις, κατὰ τὰς πικράς ἐκεῖνας ἡμέρας τὰς ὁποίας διήλθομεν καὶ τὰς ἐτι πικροτέρας νύκτας ὑπὸ τὸ κράτος φρικτῆς ἀγωνίας καὶ θλιβερᾶς καταστάσεως. Δὲν ἠδυνάμην νὰ πείσω τοὺς συζητητὰς, ὅτι αἱ Καζαμιακαὶ προρρήσεις, ἐξαιρουμένων τῶν ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων, εἶνε ἀνυπόστατοι, οὐδὲ νὰ μετριάσω τὸν ἐξεγειρόμενον φόβον κατὰ τὰς παννυχίδας ἐκεῖνας πλήθους πεφοβισμένου καὶ ἀναμένοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνυποστάτου Καζαμιακῆς διαδόσεως.

Ἄλλ' αἱ συζητήσεις ἐκεῖναι εἶχον καὶ τὰς ἀστεϊότητάς των, ἵνα μὴ εἴπη τις τὰ γελοῖά των. Ἡ λέξις Καζαμίας παρὰ τῷ λαῷ εἶχεν ἐκληρωθῆ ὡς λέξις σημαίνουσα ἐπισήμην, ὅπως δικανικὴ τις καὶ ἱατρικὴ ἐν τῇ ἀπλότητι τοῦ ὁ λαοῦ, ὅστις ἐκ τῶν ἐκλείψεων, τῶν φάσεων καὶ τῶν ἄλλων οὐ-

ρανίων παρατηρήσεων, γνωρίζει ὅτι ἐπισήμη τις ἀστρονομικὴ οἶαν οὐδ' ἤκουσε πώποτε οὐδ' ἠδύνατο εὐκόλως ν' ἀκούσῃ ὑπάρχει, ὅλην τὴν ἀστρονομικὴν ταύτην παρατήρησιν ἐξελάμβανεν ὡς εμπειροχρημένην εἰς τὰς ἀσφαφεῖς ἐκεῖνας καὶ ἀπιθάνους ἀνὰ πᾶν σεληνικὸν τέταρτον προρρήσεις τοῦ Καζαμίας, τὰς ὁποίας ἐθεώρει ὡς ἀκριβεῖς ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις.

IV

Δύο τῶν λαϊκῶν τούτων συζητητῶν συζητοῦσι περὶ τοῦ Καζαμίας ἐν τῷ κάτω τῆς οἰκίας μου οἰνοπωλείῳ. Ὁ μὲν δὲν παραδέχεται τοῦτον ὡς ἀληθῆ (διότι βεβαίως, ἀλλὰ σπανίως μεταξὺ τῶν τοῦ λαοῦ εὐρίσκονται τινὲς ἀπρόληπτοι), ὁ δ' ἐπιμένει ὅτι οὗτος εἶνε ἀμάθητος. Ὁ παραδεχόμενος τὰς φλυαρίας τοῦ βιβλιαρίου τούτου ὡς ἀληθεῖς προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὸν ἕτερον διὰ τῶν ἐξῆς:

— Ὅπως σπουδάζεις γυατρός, δικηγόρος, ἢ ἄλλο, ἔτσι σπουδάζεις καὶ Καζαμίας.

Καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ τοῦτον προφέρει πεισματωδῶς καὶ ἐν πεποιθήσει, μετὰ τῆς αὐτῆς ἀπλότητος, μεθ' ἧς ἠδύνατο, ἂν εἶχε οὐκ ἐπὶ σπουδάζοντα τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, νὰ σοὶ εἴπη ὅτι σπουδάζει Καζαμίας. Οὕτω πως λοιπὸν ὁ λαὸς, ἀναβιβάζει εἰς ὕψος ἐπισήμης τὰς προρρήσεις τοῦ Καζαμίας καὶ ἡ λέξις αὕτη ἐκλαϊκεύεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστρονόμου τοῦ μεσαιῶνος ἐκδημοτικοῦται. Τὴν τελευταίαν θεομηνίαν τὴν διασεισασαν τὴν ταλιόπαρον νῆσόν μας τὴν ὁποίαν κατὰ τὰς ῥήσεις τοῦ λαοῦ προεῖδεν ὁ πολὺς Καζαμίας διὰ τῶν ὑπολογισμῶν, ἐννοεῖται, αὐτοῦ τούτου τοῦ λαοῦ, συγχέοντες κατὰ τὰς τότε Καζαμιακὰς συζητήσεις τὰς ἡμερομηνίας τοῦ Γρηγοριανοῦ καὶ Καισαριανοῦ ἡμερολογίου, καθίστη φρικωδεστέραν ἢ διάδοσις ὅτι τὸ αὐτοχειροτόνητον προφητικὸν ἐκεῖνο βιβλιάριον, διελάμβανε περὶ νέου τινὸς σεισμοῦ γενησομένου ἐπὶ μὲν τὴν 12.ην ὅτε δὲ τὴν 15.ην τούτου εἴτε ἐκεῖνου τοῦ μηνὸς καὶ καθεξῆς. Ἡ διάδοσις αὕτη ἤρκει ἐν μέσῳ χειμῶνι νὰ κρατῇ τὸν κόσμον ὑπαίθριον ἐν ὥραις βροχεραῖς καὶ ψυχραῖς, νὰ ταραττῇ τὰ πνεύματα καὶ νὰ ἐνσπεῖρῃ τὸν πανικόν.

Τοιοῦτον ἀποτέλεσμα μαρὸν καὶ καταγέλαστον ἄνευ σκοποῦ καὶ λόγου γίγνεται βλάβης πρόξενον ὡς συνταράττον τοὺς πολλούς, οἵτινες θεωροῦσι πράγματα τὰ τοῦ Καζαμίας ῥήματα. Ὁ λαὸς εἰσέτι ἐν Ἑλλάδι ζῆ ὑπὸ τὸ κράτος προλήψεων πολλῶν, πολλάκις ἄνευ ἐρεύνης ὑπὸ τοῦ ἄρθου λόγου τὸ κράτος δὲ τοῦτο τῶν προλήψεων ἀρκεῖ ἀπλῆ τις διάδοσις νὰ μεγεθύνῃ καὶ οὕτω νὰ διαταράξῃ τὰ ἐπὶ τῶν προλήψεων μετεωρούμενα λαϊκὰ πνεύματα ἅτινα ἀσυζητητῆ σχεδὸν προσκολλῶνται πρὸς τὴν ἀπλουτέραν ἐξήγησιν εἴτε τὴν χειροτέραν διάδοσιν.

Ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι οἱ ἐκδοταὶ τῶν μικρῶν ἐκεῖνων προχειρῶν ἡμερολογίων ἅτινα φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ Καζαμίας, θέλουσιν ἀρκεσθῆ εἰς τὴν ἀστρονομικὴν πληροφορίαν καὶ τὰς ἡμερομηνίας, πειθόμενοι ὅτι τίποτε ἢ ἐκθεσις αὐτῶν δὲν χάνει ἂν λείψουν τὰ ἀπὸ τετάρτου εἰς τέταρτον σεληνικὸν ἀβάσιμα ἐκεῖνα ῥήματα, ἅτινα εἰς οὐδὲν μὲν συντελοῦσιν, ἀποδεικνύουσιν ὅμως σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν ἀπάτην τοῦ γράφοντος πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ ζημίαν.

ΓΕΩΡΓ. Δ. ΜΑΝΕΣΗΣ

(1) Γράφοντες ἐκάστοτε ἐνταῦθα τὴν λέξιν Καζαμίας, ὑπονοοῦμεν τὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο βιβλιάριον, οὐχὶ δὲ τὸν γνωστὸν ἀστρονόμον τοῦ μεσαιῶνος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΤΙ ΕΙΝΕ;

(Ἀπάνθισμα τῆς διδασκαλίας, ἥτις παρεδίδοτο ἐν τῇ ὑπὸ Καρόλου τοῦ Μεγάλου ἰδρυθείσῃ σχολῇ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Παλατίνῃ σχολῇ. εἶνε εἶδος συνομιλίας κατ' ἐρωταπόκρισιν, ἥτοι διάλογος μεταξὺ τοῦ σοφοῦ Ἀλμίνου καὶ τοῦ μαθητοῦ του Πιπίνου, υἱοῦ Καρόλου τοῦ Μεγάλου.)

—Τί εἶνε κόσμος; Εἶνε τὸ θέατρον ἐκεῖνο, ἐν ᾧ παρίσταται ἡ ἀτελεύτητος κωμῳδία δῆμιοι καὶ θύματα, γέλωτες καὶ δάκρυα.

—Τί εἶνε χρόνος; Ὁ μέγας ἀνακαλυπτής τῆς ἀληθείας, ὁ ἔχων τὴν δύναμιν τοῦ ἀποσπᾶν τὸ προσωπεῖον τῶν ὑποκριτῶν.

—Τί εἶνε λέξις; Ὁ διερμηνεὺς τῆς ψυχῆς.

—Τί εἶνε γραφή; Ὁ φύλαξ τῆς ἱστορίας.

—Τί εἶνε ἀνώμυμον; Τὸ ὄπλον τῶν ἀθλίων οἵτινες ζητοῦσι νὰ προσβάλλωσι καὶ δὲν τολμῶσι νὰ πράξωσι τοῦτο προφανῶς.

—Τί εἶνε συκοφαντία; Ἡ ἠθικὴ δηλητηρίασις διαπρατομένη εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν μετ' ἐνδεχομένης ἀτιμωρησίας.

—Τί εἶνε γλώσσα; Ἡ μάστιξ τοῦ ὕφους.

—Τί εἶνε ζωὴ; Ἡδονὴ τοῖς εὐτυχοῦσι, θάνατος τοῖς πτωχοῖς, θανάτου προσδοκία.

—Τί εἶνε θάνατος; Ἀναπόφευκτον συμβᾶν, ἡ ἐπικύρωσις τῆς διαθήκης.

—Τί εἶνε ὕπνος; Μικρὸς θάνατος.

—Τί εἶνε ἀγωνία; Ὁ θόρυβος, ὃν παράγει ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ, διαγράφοντος ἐκ τῆς βίβλου τῶν ζώντων τὸ ὄνομα τινός.

—Τί εἶνε αὐτοκτονία; Ἀρνητικὴ τις εὐτυχία, μεταφυσικὴ, ὑπομειδισα τῶν ἀπονενοημένοις.

—Τί εἶνε ἀνθρωπος; Ὁ δοῦλος τοῦ θανάτου, ὁ φιλοξενούμενος ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ.

—Τί τὸ οὐδέποτε κουράζον τὸν ἀνθρώπον; Ἡ ὠφέλεια.

—Τί εἶνε γυνή; Διὰ φυσιολόγον, ἡ γυνὴ τοῦ ἀνθρώπου, δι' ἱατρὸν, ἀντικείμενον ἐξετάσεως, δι' ἀσθενή, νοσοκόμος, διὰ τεχνίτην, οἰκονόμος, δι' ἱερέα, ἡ Ζηνοβία τοῦ Πάτερ-Ἀφθονίου, (ἐκ τοῦ μυθιστορήματος «Οἱ Μελλόνουμφοι») διὰ Τοῦρκον, ἐπιπλον, διὰ ζωγράφον, πρότυπον, διὰ ποιητὴν, Μοῦσα, διὰ σπουδαστὴν ἀνθος, δι' ἀνθρώπον τοῦ κόσμου καρπός, διὰ κατάχρεων, προῖξ.

—Τί τὸ καθιστῶν τὴν γυναῖκα ἀτιμον; Ἡ φυσιολογικὴ κληρονομία, ἡ ἡ ἀνθρωπολογικὴ κρᾶσις; Ἡ ἔξις, τὸ πάθος, ἡ περίστασις, τὸ συμφέρον, ἡ ἐκδίκησις καὶ ἡ ἀπερισκεψία.

—Τί εἶνε ἡ κόρη; Ἀδάμας ζητῶν ἀλίσταν.

—Τί εἶνε τὸ φῶς; Ἡ λαμπὰς παντός πράγματος.

—Τί εἶνε ἡ ἡμέρα; Πρόσκλησις εἰς ἐργασίαν.

—Τί εἶνε ὁ ἥλιος; Ἡ καλλονὴ τοῦ στερεώματος, ἡ δόξα τῆς ἡμέρας, ὁ διανομεὺς τῶν ὥρων.

—Τί εἶνε ἡ γῆ; Ἡ μήτηρ παντός ὅ,τι αὐξάνει, ἡ τροφὸς παντός ὅ,τι ὑπάρχει, ἡ ἀβυσσος ἡ καταβροχθίζουσα τὰ πάντα.

—Τί εἶνε ἡ θάλασσα; Ἡ ὁδὸς τῶν τολμηρῶν, τὸ σύνορον τῆς γῆς, τὸ ξενοδοχεῖον τῶν ποταμῶν, ἡ πηγὴ τῶν βροχῶν.

—Τί εἶνε ὁ χειμὼν; Ἡ ἐξορία τοῦ θεοῦ.

—Τί εἶνε ἡ ἀνοιξίς; Ἡ ζωγράφος τῆς ζωῆς.

—Τί εἶνε τὸ θέρος; Ὁ χειμὼν τῆς πολιτικῆς. Ἡ δύναμις ἡ ἐνούουσα τὴν γῆν καὶ ὠριμάζουσα τοὺς καρπούς.

—Τί εἶνε τὸ φθινόπωρον; Ὁ σιτοβολῶν τοῦ ἔτους.

—Τί εἶνε τὸ ἔτος; Τὸ τέθριππον τοῦ κόσμου.

—Τί εἶνε ἡ χλόη; Τὸ ἔνδυμα τῆς γῆς.

—Τί εἶνε ἡ φιλία; Ἡ καθομοίωσις τῶν ψυχῶν.

—Τί εἶνε ἡ συμπάθεια; Ἡ ἐπιστήμη τοῦ ἀναγινώσκειν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὅταν ἡ σκεπτομένη ψυχὴ εἶνε συνδεδεμένη πρὸς ἐκείνην, ἥτις παρατηρεῖ.

—Τί εἶνε προσευχὴ; Ἡ ἐξοχωτέρα γύμνασις τῆς φαντασίας.

—Τί εἶνε πίστις; Ἡ βεβαιότης ἀγνώστων καὶ κριττόνων πραγμάτων.

—Τί εἶνε ἔρωσις; Ἡ ἀτυχὴς καὶ παθολογικὴ ἐκείνη κατάστασις τῆς διανοίας, ἥτις ἀγει τὰ σοβαρώτερα πρόσωπα εἰς τὰς μάλλον γελοίας πράξεις.

—Τί εἶνε θρήνος; Ἡ δρόσος τῆς ψυχῆς, ἡ κληρονομία τῶν ἐραστῶν.

—Τί εἶνε αἰδῶς; Τὸ θάρρος τοῦ ὠραίου φύλου.

—Τί εἶνε ἐρυθρῆμα; Μανδύας καλύπτων κεκρυμμένης ἐπιθυμίας.

—Τί εἶνε γάμος; Ἰσθησις ἥτις ἐξυπνᾷ ὑπνώτουςαν καρδίαν.

—Τί εἶνε βίος ἀγαμος; Εἰκὼν ἐν ἧ ὁ Ὑμέναιος προξενεὶ βλάβας.

—Τί τὸ τιμῶν τὸν ἀνθρώπον; Ἡ χρῆσις τῆς ράβδου ἐν τῷ γήρατι.

—Τί τὸ οὐδέποτε θεραπευόμενον; Ἡ ἀνθρωπινὴ ἀδυναμία.

—Τί τὸ ἐξωθοῦν τὴν τιμιότητα; Ἡ χαμερπὴς ὑπηρετικότης καὶ ἡ ἀτιμος δουλεία.

—Τί εἶνε πολὺ δύσκολον; Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τῆς αὔριου.

—Τί ὅπερ οὐδέποτε δύναται ν' ἀκουσθῆ; Ὅ,τι ὁ ἐγκέφαλος σκέπτεται καὶ ἡ καρδία λέγει.

—Τί εἶνε ἀβεβαιότης; Ἡ χειρίστη καὶ ἡ σκληρωτέρα τῶν ἀγωνιῶν.

—Τί εἶνε δυστυχία; Ἡ λυδία λίθος ἡ δοκιμάζουσα τὴν φιλίαν.

—Τί εἶνε ἐλπίς; Τὸ διαυγὲς ἐκεῖνο φῶς τῆς ζωῆς, ὅπερ καθιστᾷ γλυκείας τὰς πικρίας τῶν ἐχόντων ἐπιθυμίας.

—Τί οὐδέποτε πρέπει νὰ χάνη τις; Τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπομονήν.

Τί εἶνε τὸ ὀρμέφυτον; Τὸ ἐνστικτον ἐκεῖνο ὅπερ διαβλέπει ἀπάσας τὰς ἐνέδρας καίμαντεῦσι ὄλους τοὺς κινδύνους.

Τί εἶνε ἔκστασις; Ὀνειρον προφανές.

Τί εἶνε βλέμμα; Ἡ λέξις τῆς καρδίας.

Τί εἶνε διάσκεψις; Ἡ ἀγαθὴ μοῖρα ἥτις ἐλευθεροῖ ἡμᾶς ἐκ πολλῶν κινδύνων.

—Τί εἶνε περίπτωσις; Ἡ μήτηρ τῶν θαυμασιῶν συμβάντων

—Τί εἶνε χρυσός; Ὁ ἰσχυρὸς μοχλὸς τῆς ζωῆς. Τὸ ἐξομαλύνον τὰ πάντα καὶ ἀφαιροῦν πᾶσαν δυσκολίαν.

—Τί εἶνε εὐτυχία; Εἷς μῦθος.

—Τί εἶνε χηρεία; Περίοδος συμβιβασμοῦ μεταξὺ ἐνὸς γάμου καὶ ἄλλου.

—Τί εἶνε στέφανος ἐκ κρίνων διὰ τεσσαρακοντούτιδα παρθένου; Σαρκασμὸς τιμῆς μὴ ἀρετῆς εὐκτείας.

—Τί δύναται νὰ καταστήσῃ ἀτυχὴ μία νέαν; Ἡ λέξις —Σ' ἀγαπῶ— ἐν ἀγνοίᾳ τῶν γονέων.

—Τί εἶνε θλίψις; Ἡ ἐκ τῆς συνηθείας τοῦ πόνου περισταλεῖσα εὐαισθησία.

—Τί φέρει ἕκαστος γεγραμμένον γεννώμενος; Τὴν ἰδίαν εἰμαρμένην.

—Τί εἶνε ἀδύνατον; Ναλαίεν κατὰ τῆς τύχης.

—Τί τὸ ὀχληρώτερον εἰς τοὺς ἐρωμένους; Ὁ μάρτυρας.

—Τί τὸ οὐδέποτε ἐγκαταλείπον ἡμᾶς; Ἡ ἐλπίς.

—Τί εἶνε ἔξις; Δευτέρα φύσις, ἥτις δεσπόζει ἡμῶν.

—Τί εἶνε τυνειδήσις; Ὁ δικαστής ἐκεῖνος, ἄν αὖτε ὁ χρυσὸς δελεάζει, οὔτε τὸ σκῆπτρον τῶν βασιλείων καθιστᾷ ἄλλalon.

—Τί εἶνε μνήμη; Ὁ ἰσχυρὸς ἐξόριστος τοῦ πνεύματος.

—Τί εἶνε φαντασία; Ἡ ταχυτέρα καὶ οικονομικότερα ἅμαξα πρὸς ταξείδιον.

—Τί ἀρχει πάντοτε καὶ οὐδέποτε ὑπακούει; Ὁ ὕπνος.

—Τί τὸ πληρώνομειον μετ' ὀλίγην εὐχαιτίτησιν; Ὁ λογαριασμός τοῦ ἱατροῦ ὑπογράφόμενος μετὰ τὸν συμβάντα θάνατον.

—Τί εἶνε ἐλάττωμα; Τὸ λιθόσφωτον τοῦ γήρατος.

—Τί εἶνε παιγνίδιον; Ἀντιμετώπισις τῆς τύχης.

—Τί εἶνε ἐγκλημα; Ἀλυσίς περιπλέκουσα τὸν διαπράττοντα.

—Τί εἶνε τρόμος; Ὁ υἴος τῆς κατηγοροῦ τύφωσις.

—Τί εἶνε μόνωσις; Ἡ ζωὴ εἰς ἣν τοσοῦτον εἰσὶν ἐπιρρεπεῖς ὅσοι διατηροῦσι περιπετειώδη ἱστορίαν εἰς τὰ χρονικὰ τῆς καρδίας.

—Τί ὄπερ ἀναγκάζει τὰς ὄρας νὰ διααρρώσι δίκην λεπτῶν; Οἱ ὑπερόριοι λογισμοὶ κύριοι τοῦ νοῦ μας.

—Τί εἶνε φόβος; Ἡ πράξις ἐκεῖνη ἣτις παραμορφοῦσα τὴν ἀλήθειαν, δίδει εἰς τὰ ἐλάχιστα πράγματα μεγίστας ἀναλογίας.

—Τί τὸ ἀποπέρον πάντοτε καλὰ ἀποτελέσματα; Ἡ φρόνησις.

—Τί εἶνε ἡ περιφρόνησις; Ὁ χειρίζεις τῶν συμβούλων.

—Τί εἶνε ἡ εὐωδία; Ὁ λογισμὸς τῶν ἀνθέων.

—Τί κηλιδοὶ τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς; Ὁ ἐλεγχος.

(ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ)

Ὁ σ κ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΑ

Ο ΜΑΡΙΟΣ ΕΝΔΕΗΣ.

Ὁ βίος κατέστη βυρὸς εἰς τὸν Μάριον. Ὅτι ἔφαγε τὰ φoρέματα καὶ τὸ ὠρολόγιον δὲν ἦτο τίποτε· ἀλλ' ἔφαγε καὶ τὸ ἀκατανόμηστον ἐκεῖνο πρᾶγμα, τὸ ὑπὸ τῶν Γάλλων ὀνομαζόμενον παρκοδόξως (αλυσσασμένη ἀγελάδα) (vache ep-tagée). οὗτω δ' ἐκτραζόμενοι ἐννοοῦν τὰς ἡμέρας τὰς αἰτίους, τὰς νύκτας τὰς ἀύπνου, τὰς ἐσπέρους τὰς ἀνευλίχου, τὴν ἐστίαν τὴν ἀνευ πυρὸς, τὰς ἐβδομάδας τὰς ἀνευ ἐργασίας, τὸ μέλλον τὸ ἀνευ ἐλπίδος, τὸ ἔνδυμα τὸ τρυπημένον εἰς τὸν ἀγκῶνα, τὸν παλαιὸν πῖλον, ὅστις κινεῖ τὸν γέλωτα τῶν νεανίδων, τὴν θύραν, ἣτις τὴν ἐσπέραν εὐρίσκειται κλειστή, ἐπειδὴ ὁ ἐνοικιῶν δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ τὸ ἐνοικίον, τὴν αὐθάδειαν τοῦ θυρωροῦ καὶ τοῦ ὀψοπόλου, τοὺς χλευασμοὺς τῶν γειτόνων, τὰς ταπεινώσεις, τὴν παρκακωμιζομένην ἀξιοπρέπειαν, τὸ εὐπρόσδεκτον οἰασδῆποτε ὑπηρεσίας, τὰς ἀηδίας, τὰς πικρίας, τὴν ἀπόγνωσιν. Ὁ Μάριος ἔμαθε πῶς ταῦτα πάντα καταπίνονται, καὶ πῶς πολλάκις οὐδὲν ἄλλο ἔχει τίς πρὸς τροφὴν τοῦ εἰμῆ πάντα ταῦτα. Ἀκριβῶς, καθ' ἣν ὥραν ὁ ἄνθρωπος ἔχει χρεῖαν ἀξιοπρέπειας, χρεῖαν ἔχων ἔρωτος, ὁ Μάριος ἠσθάνθη ἐαυτὸν καταγελωμένον· διότι ἦτο ἐνδεδυμένος κακῶς, καὶ περιπατῶμενον, διότι ἦτο πτωχός. Καθ' ἣν ἡλικίαν ἡ νεότης ἐμπλήσκει τὴν καρδίαν ἡγεμονικῆς ἐπάρατος, συνέδη πολλάκις νὰ ταπεινώσῃ τοὺς ἀρχαλοῦς ἐπὶ τῶν τρυπημένων ὑποδημάτων τοῦ καὶ νὰ ἴδῃ τὰ ζώικα αἰσχρὰ καὶ τὰ σαφραζωμένα τῆς παικτικῆς ἐρωτικῆς, θυμαστικῆς καὶ τρομερῆς δοκιμασίαν, ἐξ ἧς οἱ

μὲν μικρόψυχοι τῶν ἀνθρώπων ἐξέρχονται ἐπονεῖδιστοι, οἱ δὲ μεγαλόψυχοι αὐτῶν, ἐξοχοί. Χωνευτήριον, ἔνθα ἡ εἰμαρμένη ρίπτει τὴν ἄνθρωπον, ὁσάκις αὐτὴ ἔχει χρεῖαν ἐνὸς φουλοβίου, ἢ ἐνὸς ἡμιθέου.

Διότι ἐντὸς τῶν μικρῶν τούτων ἀγωνιῶν τῆς ζωῆς πολλαὶ γίνονται μεγάλαί πράξεις. Πόσοι καρτερικοὶ καὶ ἀγνωστοὶ ἠρωῖσμοί, ἀντιπαλαίοντες ἐν τῷ σκότειν ὄμα πρὸς ὄμα κατὰ τῆς μοιραίας ἐφόδου τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν στενοχωριῶν! Θορίαμβοὶ εὐγενεῖς, μυστικοὶ θορίαμβοί, οὓς οὐδὲν οὐμὰ βλέπει, οὐδεμίαν φήμη ἀντιθραβεύει καὶ οὐδεὶς ὕμνος γαρίζει, Ἡ τί νομίζετε; ἡ ζωὴ, ἡ δυσφορία, ἡ ἀπομόνωσις ἡ ἐγκυτάλειψις, ἡ πτωχεία, εἶνε καὶ αὐτὰ πεδία μάχης, ἔχοντα τοὺς ἦρωας αὐτῶν ἀγνωστούς μὲν ἦρωας, ἀλλ' οὐχ ἦττον τῶν ἐνδόξων τῆς γῆς ἠρώων μεγάλους καὶ τούτους ἐνίστε. Οὕτω μορροῦνται φύσεις τινὲς ὕγειαι καὶ δυσσεβετοὶ ἡ πενία, αὐτὴ ἣτις πάντοτε σχεδὸν τυγχάνει μητρυιᾶ, ἐνίστε καθίσταται μήτηρ ἡ ἐσχάτη ἀπορία τῶν ἀναγκαιῶν γενεῆ τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ· ἡ ἐσχάτη ἐνδεικγαλουχεῖ τὴν ὑψηλὴν φιλοτιμίαν ἡ δυσυχία εἶνε κάλλιστον γάλα πρὸς τὰς μεγαθύμου φύσεις. . .

(ἐκ τῶν «Ἀθλίων» Β. Οὐγκῶ. Μέρος 5.)

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΡΙΑ

(συνέχ. καὶ τέλος ἴδε προηγ. ἀριθμ.)

— Τρία τὰ μεταδοτικὰ πράγματα (Ἠρῆνος, γέλωσ καὶ χάσμη.)

— Τρία τὰ ἐξοχώτερα καὶ πρωτοτυπώτερα πνεύματα, ἅτινα ἀνεφάνησαν μετὰ τὴν πτώσιν τῆς ρωμαϊκῆς αυτοκρατορίας (Γάντης, Σαίξπηρ καὶ Μέλτων.)

— Τρεῖς ὁ Ἡρακλῆς κατέρριψε τὸν γίγαντα Ἀνταῖον.

— Τρεῖς αἱ μεγάλαί τυφοραὶ (Πόλεμος λοιμὸς καὶ λιμὸς).

— Τρία τὰ πρωτεύοντα στοιχεῖα (Ἄηρ, ὕδωρ καὶ πῦρ.)

— Τρεῖς αἱ βαρυσήμαντοι λέξεις τοῦ Καίσαρος (Ἔθλον, εἶδον, ἐνίκησα.)

— Τρεῖς ὁ Ἀχιλλεὺς ἔσυρε δεδεμένον ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὸ ἄρμα τοῦ τὸν Ἑκτορα, περὶ τὰ τεῖχη τῆς Τροίας.

— Τρεῖς αἱ κυριώτεραι Ἄρπυιαι (Ἀελὼ Ἄρπυετη καὶ Κελαινῶ.)

— Τρεῖς μορφαὶ ἐξαισίου τελειότητος κοσμοῦσι τὸν τάφον τοῦ Σχίλλερ (ἡ Λυρικὴ, ἡ Τραγωδία καὶ ἡ Ἱστορία.)

— Κατὰ τὸν γ' αἰῶνα ὁ Ἅγιος Μαρτίνος ἐγκατεστάθη ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου ὄρους, ἀφοῦ ἐπὶ τριακονταετίαν εἰργάσθη ὡς κτίστης ἐν τῷ λιμένι τοῦ Ρίμινι.

— Αἱ τρεῖς θυγατέρες τοῦ συνταγματάρχου Στέβεσον Ρεδίκκ, Ἀσία καὶ Ἰουδιθ συνέλεξαν σῶμα καραβινοφόρων γυναικῶν (riflewomen) καὶ ἐδοκιμάσθησαν ἐν τῇ μάχῃ τῆς Sakernooga ἐν Ἀμερικῇ.

— Ὁ Ἄμεδαῖος Γ' τῷ 1125 ἱδρυσεν ἐπὶ τῶν ὀρθῶν τῆς λίανης Βουρζέτ τὴν μονὴν τῆς Ἀλτακόμβρι, πρῶτον τάφου τῶν δουκῶν τῆς Σιβότας.

— Ἐν τρισὶν ὥραις ἡ θύελλα ἐν Καλκούτῃ (1864) κατέστρεψεν εἰκοσι πλάτξ πνευμέντων ἢ φονευθέντων 12.000 νάθρώπων.

— Διὰ τριῶν μόνων πυροβόλων, καὶ τούτων μικρῶν, οἱ Ἄγγλοι κατὰ τὸ 1346 ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς Γάλλους ἐν τῇ μάχῃ τῆς Κρέστη.

— Ἐν ἡλικίᾳ τριῶν ἐτῶν ἀνεπτύχθη εἰς τὸν Douglas Home, σκῶτον πνευματιστὴν, ἡ πνευματικὴ ἐνόρασις.

— Τῶν **ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ** τοῦ Ἄουσιό-λίτο, δὲ εἰς αὐτὴν ἐλάβον μέρος τῆ 2 Δεκεμβρ. 1805, Ἐκπαιδευτικὸς ἐπὶ τῇ ἐκπαιδευτικῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Μουσείου Ἀλεξούριου

— Μετά τριμήνιον κατοχήν, εξεδιώχθησαν οί Αυστριακοί εκ Γενούης, τῇ ἐξεγέρσει τοῦ λαοῦ (5 Δεκεμβρίου 1746.)

— Οί Σκανδιναυοὶ θεωροῦσι μητέρα παντός πράγματος μίαν ἀγελάδα. Ἡ ἀγελάς αὕτη (Andhumbblt) ῥλειζει πέτρας, ἐξ ὁποῦτος ἄλατος καὶ κατὰ μὲν τὴν ἑσπέραν ἐφύσαν ἐν αὐτῇ τρίχες ἀνθρώπινοι, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐσάνη ἡ κεφαλὴ καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας τῆς τρίτης ἡμέρας ἰδοῦ ποιηθεὶς εἷς ἀνθρώπος ὀλομελής, ὕγιής, ὠρατός καὶ εὐρωστος ὠνομασθη δὲ Βουρὴ καὶ ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Βὸς, ὅστις νυμφευθεὶς τρεῖς γιγαντίους γυναῖκας ἔσχε τρεῖς υἱοὺς. ὧν ὁ πρῶτος εἶνε ὁ Ὀδίνος, ἀρχηγὸς τῶν Θεῶν, ὁ Ζεὺς τῶν Σκανδιναυῶν, ὁ δὲος τρεῖς τινὰ μεγάλα δῶρα εἰς τὴν Πατρίδα τοῦ γονιμοῦτα τοῦ ἐδάφους, ὕγιεινότητα ἀέρος καὶ ἀφθονίαν ὕδατος.

(Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ.)

Λαχίζης.

Ἡθῆ καὶ ἔθιμα ἐν Παρισίαις

Ἐν ἀμάξει. — Ὅταν ἔχη τις ἰδίαν ἀμαζαν καὶ εὐρίσκηται μετ' ἄλλου ἐν αὐτῇ ἡ τιμητικὴ θέσις εἶνε δεξιά, ἐντεῦθεν λοιπὸν καὶ κυρία τις θὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν ταύτην εἰς τὸ πρόσωπον μετὰ τοῦ ὁποῦτος ἐξέρχεται καὶ ἂν εἴη τὸ πρόσωπον ταῦτο ἦνε κατὰ πολὺ νεώτερον αὐτῆς, Μάλιστα εἶνε κανὼν διὰ τὸν ἰδιοκτῆτην ἀμάξης κύριον, ὅταν συνοδεύῃ φίλον του.

Ἐπίσης νεανίς τις ἐξερχομένη μετὰ τῆς μητρός της, ἢ τῆς παιδαγωγῆς της, ἢ τέλος μετὰ τινος συγγενοῦς ἢ φίλου της, δεῖον νὰ λαμβάνῃ πάντοτε τὴν ἀριστερὰν θέσιν, ἐὰν δ' ἐξέλθῃ μετὰ συγγενοῦς της προκεχωρημένης ἡλικίας, τότε θὰ τηρήσῃ τὴν πρὸς ἀριστερὰν θέσιν της.

Ὅταν νεανίς τις ἐξέρχεται μετὰ τῆς μητρός καὶ τοῦ πατρός της ἢ τέλος μετὰ τῆς μητρός της, ἢ τῆς παιδαγωγῆς της δεῖον νὰ κἀθηται ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν θέσεως· θὰ ἦτο ἐπιλήψιμος ἀπειροκαλία λαμβάνουσα τὴν πρὸς τὸ βάθος θέσιν καὶ προσφέρουσα εἰς τὴν παιδαγωγὸν της πρὸς τὰ ἔμπροσ. Τοῦτο θὰ ἦρκει νὰ σκεφθῆ τις κακῶς καὶ περὶ τῆς νεανίδος καὶ περὶ τῆς μητρός της· κατ' ἰσχυρότερον δὲ λόγον ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς ἀμάξης, ἐὰν δὲν ἦνε προκεχωρημένης ἡλικίας οὐδέποτε δύναται νὰ καταλάβῃ τὴν πρὸς τὰ βάθος θέσιν, παρέχων εἰς τὴν παιδαγωγὸν ἢ καὶ εἰς φίλην κυρίαν τὴν ἔμπροσθεν· ἡ θυγάτηρ μόνον, ἢ ἡ ἀνεψιὰ ἢ καὶ νεανίς τις δύναται νὰ λάβῃ τὴν θέσιν ταύτην, ἐὰν ἦνε πολὺ προκεχωρημένης ἡλικίας ἢ πάσχουσαι.

Συνήθως τοποθετοῦσι προσκεφάλαιον εἰς τὸ βάθος τῆς ἀμάξης, εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν λαμβάνει ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτῆς καὶ ἕτερον τοιοῦτον εἰς τοὺς πόδας του. Καλὸν νὰ ἀποφύγῃ τις ὡς πρὸς τὰ προσκεφάλαια ταῦτα τοὺς ποικιλοχρῶμους τάπητας—ὄλους ἀνεξαρτήτως— ἐπίσης δὲ καὶ τὰ ἐν ἐνεργείᾳ ποικίλματα. Προσκεφάλαιον κεκαλυμμένον διὰ βελούδου ἢ ὑφάσματος, χρώματος βαθέως, φέρον δὲ τ' ἀρχικὰ γράμματα τῆς ἰδιοκτηρίας κεντήμένα εἰς τι ἄκρον. θὰ ἦτο καλλιτέρας καλαισθησίας ἢ τὰ πολὺ ἐστολισμένα προσκεφάλαια. Τὰ δύο προσκεφάλαια δεῖον νὰ ἦνε ὁμοια καὶ, εἰ δυνατόν, τοῦ αὐτοῦ χρώματος πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν ὑπόρρισμα τῆς ἀμάξης, ἢ δὲ ἐνδυμασία τοῦ ἀμαξηλάτου ἢ τοῦ ἀκελούθου δεῖον νὰ ἦνε καὶ αὕτη κατὰ τὸ δυνατόν, τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ ὑπόρρισμα ἐκεῖνο χρώματος. Τὰ ἐν χρῆσει χρώματα διὰ τὸ ὑπόρρισμα τῶν ἀμαξῶν εἶνε τὸ κυανουὺν (τὸ κοινότερον ὄλων) τὸ βαθύ πρασινόν, μᾶλλον διακριτικὸν τοῦ πρώτου, τὸ καστανόχρουν τὸ χρώμα τῆς ἐνδεδίχης (ζῶου) τὸ ὁποῖον εἶνε ἄρας καλαισθησίας καὶ τέλος τὸ πολὺ ἀνοικτὸν ὑπόπυρρον, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ μᾶλλον ἐν χρῆσει, ἀλλ' ὅχι καὶ καλλιτέρας καλαισθησίας τῶν ἄλλων.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Z

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

— Μεταξὺ τῶν ἐπισκοπήσεων τῶν κηλίδων, φακῶν καὶ ἡλιακῶν ἐξοχῶν τῆς τελευταίας τριμηνίας 1892 ἐκτελεσθεῖσας ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Tacchini ἐν τῷ μετεωρολογικῷ ἀστεροσκοπεῖῳ τῆς Ρώμης, ὁ ἀστρονόμος οὗτος παρατήρησεν ὑπερμεγέθη ἐξοχὴν, ἥτις σχηματισθεῖσα ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου ἀνυψώθη βαθμυδὸν καὶ τέλος ἀπεχωρίσθη ἐκ τοῦ ἰδίου χείλους, ἀπομάκρυνθεῖσα μετὰ μεγάλης ταχύτητος. Ὁ ἀνώτατος ὄρος τῆς ταχύτητος ὑπῆρχεν 248 χιλιομέτρων κατὰ δευτερόλεπτον, ἐνῶ διαρκούντος τοῦ φαινομένου, ἡ μετρία ταχύτης περιορίσθη εἰς 17 χιλιομέτρα περίπου καὶ εἰς ἡμῖσι κατὰ δευτερόλεπτον. Κατὰ τὸν διαπρεπῆ ἀστρονόμον, τὸ φαινόμενον τοῦτο θὰ προσῆλθεν ἐκ μεγάλου ἡλιακοῦ ἐμπρισμοῦ, οὗ ἕνεκα ἐπῆλθε πραγματικὴ μεταβολὴ καταστάσεως καὶ μεταφορὰ ὕλης.

— Νέον φυτὸν σαρκόβορον λέγεται ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀμερικῇ καὶ ἀκριβῶς ἐν τῇ Νικαραγούᾳ, οὗτου οἱ ἰθαγενεῖς ἀποκαλοῦσιν αὐτὸ «Κόμβον τοῦ Διαβόλου.» φυσιολόγος ὀνόματι Dunstan, ἐν ᾧ ἑβροτολόγος ἐν τινι τέλει παρὰ τὴν ἄνω λίμνην εὗρε τὸν κῆνα τοῦ συλληφθέντα ἐκ τῶν εὐκάμπτων κλάδων φυτοῦ τινος, ἐστερημένου φύλλων καὶ κεκαλυμμένου ὑπὸ πυκνῆς ρητίνης. Ἀπελευθερώσας μετὰ μεγάλης δυσκολίας τὸν κῆνα ἡμιθανῆ ἐκ τῶν σαρκόβορων παγίδων τῶν κρατουσῶν αὐτὸν αἰχμάλωτον, ὁ Dunstan παρατήρησεν ὅτι αἱ χεῖρές του ἦσαν αἱματοβαφεῖς καὶ ὅτι περὶ αὐτὰς οἱ κλάδοι τοῦ φυτοῦ προσεπάθον νὰ περιπλεχθῶσιν. Ὁ Dunstan ἀναφέρει, ὅτι τὸ ὑπ' αὐτοῦ παρατηρηθὲν φυτὸν προσκολλᾶται διὰ μέσου σικυῶν, δι' ὧν εἶνε κεκαλυμμένον καὶ, ἂν τὸ λάφυρον ἦνε ζῶον, ροφᾷ τὸ αἷμα αὐτοῦ μετ' ἄκρας ἀδθηφαγίας.

— Μεταξὺ τῶν νῦν γενομένων μελετῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τῆς χολέρας ἀξία μείας εἶνε αἰ τοῦ Lazarus, ὅστις ἠθέλησε νὰ ὀρίσῃ, ἐὰν ὁ ὄρρος τοῦ αἱματος προερχόμενος ἐκ προσώπων ἐν ἀναρρώσει διατελούντων μετὰ προσβολὴν χολέρας, κατέχη ἰαματικὰς ιδιότητας. Πειραματιζόμενος ἐπὶ ἰνδικῶν χοιριδίων ὁ Lazarus ἐπέσθη ὅτι τὰ διὰ τοῦ ὄρρου τοῦτου ἐμβολιασθέντα ζῶα προσποκτῶσιν ἑκτακτον ἀνοσίαν κατὰ τοῦ χοληρικοῦ μιάσματος. Ἄρκει δεκάγραμμον ὄρρου, ὅπως μεταδώσῃ τὴν ἀνοσίαν καὶ δόσις ὀλίγον ἰσχυρότερα κωλύει τὴν ἐμφάνησιν οἰοδύποτε συμπτώματος. Ὁ ὄρρος θὰ ἴσκει θεραπευτικὴν τινὰ ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν χοληριῶντων χοιριδίων, ὅταν ἐμβολιάζηται πρὶν ἢ ἐμφανισθῇ ἡ παγετώδης κατάστασις.

Σ' τὴν υἱοῦσί μου.

Μηδὲν εἶν' ὁ παράδεισος ἔμπροσ' ἐς τὴν καλλονὴν σου
Καὶ 'ς τὴ μαγεῖα τοῦ γύρω σου σκορπᾶς, σεμνὴ παρθένα.
Οἱ δὲ γλυκεῖς, 'σάν τῇ χαρᾷ, ρεμβώδεις ὀφθαλμοί σου
Δείχνουνε τὴ συγγένειαν τοῦ τ' ἄστρα ἔχουν μ' ἐσένα!

Ἐνῶ ὁμως τὸ ἀγαθότερον τοῦ κόσμου πλάσμα εἶσαι
Κ' ἠξέυρω, ὅτι μοχθηρὰ δὲν εἶνε ἡ ψυχὴ σου,
Βλέπεις γὰρ σὲ νὰ φθείρουμαι, χωρὶς νὰ συγινῆσαι,
Καὶ μένεις ἀφωνῆ ψυχρὰ, σάν μ' ἔτῃς ἀτικύ σου!..

ὦ, πῆς μου, τί σ' ἀνάγκασε ἐμένα νὰ μισήσῃς
Ἐσὺ, ὅπου διὰ νὰ μισήσῃς ἐμένα εἶσαι γεννημένη,
Ἐσὺ, ποῦ ἡ φύσις ἐμμορφώθη νὰ τῆς ἐμμορφώσῃς,
Γιατὶ γὰρ μὲ εἶσαι κόλασις μυριοβασανισμένη;...

ΠΑΡΩΒΛΗΤΙΟΣ
ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

G I O S N E C A R D U D C I

ΤΟ ΒΩΔΙ

Ὡ βῶδι, σ' ἀγαπῶ, ζῶή μεγάλη
Ἰς τὸ στήθος καὶ γλυκεῖα ἡσυχία μου χύνεις,
Σοβαρὸ σὰ μνημεῖο τὸ μάτι ἀγάλλει
Νὰ χύνεται 'ς τοὺς κάμπους γύρω ἀφίνεις,

Ἡ γέρνοντας 'ς τ' ἀλέτρι τὸ κεφάλι
Τὴν ἐλαφρὴ δουλειὰ βαρεῖα εὐκολύνεις·
Σὲ κεντᾶνε, κι' ἀντὶ φωνὴ νὰ θγάλλει
Τὸ στόμα, ταπεινὴ ματιὰ τοὺς δίνεις.

Τὰ πλατειὰ σου ρουθούνια ὑγρά καὶ μαδρα
Καπνίζου, καὶ σὰν εὐθυμῆ ἀρμονία
Τὸ μουγγριτό σου χάνεται 'ς τὴν αὔρα.

Τὸ μάτι μὲς 'ς τὴν αὐστηρὴ του εἰρήνη
Καθρεφτίζει πλατειὰ καὶ μ' ἡσυχία
Τὴ θεία τοῦ κάμπου πράσινη γαλήνη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

Ἐἰς τὸ τριαντάφυλλον

Εὐωδιακὸ τριαντάφυλλο
Π' ἀνοῦσες χθὲς δροσάτο,
Κι' ἤλθα'ς τοὺς κλόλους σου σιμά
Νὰ μοῦ χαρίσης εὐωδιὰ
Στὰ σήθη νὰ φυλάττω.

Εἶσαι τοῦ γάμου γόλισμα
Καὶ τοῦ χοροῦ σερᾶνι,
'Σ τὸν ἄρρωστο παρηγοριὰ
Εἶσαι καὶ λύπη καὶ χαρὰ
Σὰν ἐκκλησιᾶς λιβάνι.

Σ' εἶδα νὰ σέχουν εὐμορφα
Κοράσι' ἀγαπημένα
'Σ τὸν κόρφο τους μὲ προσοχή,
Τώρα κοσμεῖς νεκρὸ κορμὶ
Μὲ φύλλα μαραμμένα.

Τώρα δὲν χύνεις εὐωδιὰ
Σὲ νυφικὰ κρεββάτια,
Καὶ δὲν μαγεύεις καθ' αὐγὴ
Μὲ τὴν γλυκεῖα σου τὴν μορφή
Τῶν κορασιῶν τὰ 'μάτια.

Γέρνε καὶ σὺ τὰ φύλλα σου,
Καθὼς κ' ἐγὼ τὸ σῶμα,
Κάτου 'ς τὴ μάννα σου τὴν γῆ
Γιὰ νὰ εὐωδιάζουν οἱ νεκροὶ
'Στοῦ τάφου τους τὸ χῶμα!

Μὴν κλαῖς μὲ τὸ παράπονο
Τὴν πρώτην εὐμορφίαν σου·
Θρηνεῖς γιὰτ' εἶσαι μοναχὸ
'Ὡ! αὔριο! κι' ἄλλο' σὺ πλευρὸ
Θὲ νᾶχης συντροφιά σου!

'Λίγη φυλάκτε, ρόδα μου,
'Απὸ τὴν μυρωδιὰ σας
Καὶ γιὰ τὸ δόλιο μου κορμὶ,
'Ὅταν βρεθῆ δίχως ψυχὴ
'Αναίσθητο 'μπροσά σας!

'Ἰσως θὰ μοῦ εἶν' παρηγοριὰ
'Ἡ ποθητὴ εὐωδιὰ σας,
'Αφοῦ μοῦ δίνει νέα πνοή
'Στὸν κῆπο μέσα καθ' αὐγὴ
'Ὅπ' ἔρχομαι σιμά σας.

ΑΝΔΡ. Π. ΒΛΑΧΟΧΡΗΣΤΟΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

(7) Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ὄλον μου
Θὰ βρῆς εἰς τὰς προθέσεις
'Εναπομένει ὡς δεῦτερο
'Ἡ θεωμένη θέσις.

(6) Σημαίνει κάποιον γνωστὸν ἀρχαῖας ἐπαρχίας
τὸ πρῶτόν μου· τὸ δεῦτερον, ὅρος τῆς Ἑσπερίας
ἡφαιστειῶδες. Τ' ὄλον μου ἀποτελεῖ ἐν τῷ οἴκῳ
πράγμα ἀναγκαιότατον, ἔλλειψιν τοῦ ὁποῦ
Α. Σ. Κ. πούποτε δὲν εὐρίσκω..

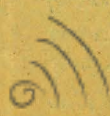
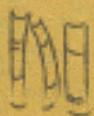
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ Λονδίνον· Σεβ. Ἀρχιμ. Δ Πλαίσαν.
'Αναμένομεν τὰς φιλικωτάτας ἐνεργείας σας.—Σύρον· Ἄνδρ.
Π. Βλαχοχρήσον· Ἐλάθομεν, προσεχῶς.—Ἀργοστόλιον. Α.
Α. Εὐχαριστοῦμεν, προσεχῶς.—Ἀθήνας· Η. Ι. Οἰκονομόπουλον.
'Ελάθομεν καὶ λίχν προσεχῶς. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπὲρ
τοῦ φύλλου ἡμῶν εὐμενεῖς ἐκφράσεις σας. Ἡ σταλεῖσα προ-
σεχῶς ἀγγέλλεται.—Σ. Α. Ἐλάθομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν. Ἐχε-
τε δίκαιον, ὡς πρὸς τὰς ἀπορίας σας καὶ ἰδοὺ σπεύδομεν νὰ
λύσωμεν αὐτάς. Ἡ σταφίς δὲν ἐκαλλιιεργεῖτο πάντοτε ἐν
Ζακύνθῳ, ἀλλ' ἀπότου ἡ νήσος, κατόπιν τῶν ἀπὸ 4 Μαΐου
1485 καὶ 10 Σεβρίου 1492 διαπαγῶν τῆς Ἑνετ. Κυβερ-
νήσεως ἀπφικήθη ὑπὸ διαφόρων ἐκ πολλῶν μερῶν, (Πελοπον-
νήσου, Κερκύρας κτλ.) ἔχουσα τότε οὐχὶ πλέον τῶν 100 οἰ-
κιῶν, ὀλίγα κτήματα, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος δασῶδες καὶ ἄ-
γριον (... Zante nella qual in quel tempo non e-
rano più di cento case, alcuni pochi terreni et
il resto bosco, et luogo salvadigo...—Ἐκ τοῦ βιβλ.
Atti di Consiglio 1600—1603 παρὰ τῷ ἐνταῦθα ἄρ-
χειοφυλακείῳ, ἐν τινι αἰτήσει τοῦ Συμβουλίου τῶν 150 ἀπὸ
3 Σεβρίου 1602 πρὸς τὸν Μοργκηνπα, ἐν ᾗ γίνεται λόγος πο-
λῶς περὶ σταφίδος καὶ τῆς καταστάσεως τῆς νήσου κατ' ἐ-
κείνην τὴν ἐποχὴν. (et hoggidi è (Zante) borglio con
tanti habitanti et con tante belle fabriche era
mare, o per dir meglio secchi et paludi, le quali
sono state aterrate et habitate da loro (progeni-
tori) con tanta spesa et interesse continua senza
alcun dano della sentenza vostra, anzi con le
loro Xme sustantie et veduto una bellissima città
con migliaia di case bellissime, piazze et contrate,
sotto trentatè parocchie officiate et governate
con somma devotione...) Ὡς πρὸς δὲ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς
σταφίδος εἰς Ζακύνθον, γίνεται γνωστὸν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐ-
πισήμου ἐγγράφου, ὅτι αὕτη εἰσαχθῆ ἐκ Κορίνθου (... non
dicemo poi se essi volessero penetrar et governar
come farano quelle nella grande provintia di Co-
rintho dove fu trasportato questo benedetto im-
pianto al Zante dal qual loco habuto la denomi-
natione da deti inglesì lo chiamano corinto al le-
panto, vostizza, natolico, et Patrasso dove essen-
do lochi più grassi et più apropiati delli nostri
...) Τὴν ἐνταῦθα ἐκ Κορίνθου εἰσαγωγὴν τῆς σταφίδος
ἀγαφέρει καὶ ὁ χρονογράφος Βαρβιάνης, ὡς πρὸς δὲ τὸ ζή-
τημα τῆς ἐλευθέρας πωλήσεως τῆς σταφίδος Ζακύνθου καὶ Κε-
φαλληνίας εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον, αἷς στέλλομεν τὴν ἀπὸ
16 Αὐγούστου 1602 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου (in Pregadi)

καθὼς καὶ ἄλλα πρὸς τὴν θέλωμεν εἰς τὴν ἀπόφασιν
οἷς περὶ τῆς ἐκάστοτε τιμῆς αὐτῆς καὶ ἀλλῶν τῶν τὸν κατὰ
τοῦτον ἀφορούντων.

ΑΥΤΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ.

(4) ἴρις—ρι. (5) γίμος—γυμρι.

ἴρις καὶ Κε. υνός.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

— Ἡ χολέρα, πλὴν τῆς Γωνσαντινουπόλεως, ἔνθα νέα κρούσματα συμβαίνουν καθ' ἑκάστην, ἐνέσκηψεν καὶ ἐν Τραπεζοῦντι, εἰς δὲ τὰ περίεξ τῆς Σμύρνης ἔλαβεν αὐτὴ ἐπίτηκιν.

— Ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν διορίσθη ὁ κόμης Ἐλγιν, ἐγγονος τοῦ σκότου λόρδου Ἐλγιν, ὅστις κακὸς ἦτον ἀπέκτισε φήμην διὰ τῆς συλήσεως τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅν ὁ Βύρων διὰ φλογερῶν κατεκεραύνωσε σίχων.

— Δύο ἐξόχους ἄνδρας ἀπώλεσε κατ' αὐτὰς ἡ Γαλλία, τὸν δαιμόνιον συνθέτην τοῦ φάουρ Γκουινὸ καὶ τὸν διάσημον στρατηγὸν Μάκ-Μακὼν ἡ δὲ Ρωσσία τὸν περίπτωτον ποιητὴν Πλεξζέεφ.

— Δύο μεγάλα τῆς Εὐρώπης κράτη, δυνάμενα ἐν οὐρανῷ σιγῆν τὴν ὅλην ὅψιν τῆς Εὐρώπης νὰ μεταβάλλωσιν ἔδωκαν πρὸς ἀλλήλα τὰς χεῖρας ἐσχάτως διὰ τῆς ἀφίξεως τοῦ ρωσικοῦ στόλου ἐν τῇ γαλλικῇ πόλει Τουλῶνι. Ἀπερίγραπτος εἶνε ἡ ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχον τὰ τέκνα τοῦ βορρᾶ ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν γάλλων πᾶσαι δὲ ἐν γένει αἱ ἐφημερίδες περιγράφουσαι τὴν ἀδελφοποίησιν ταύτην τῶν δύο ἐθνῶν Γαλλίας καὶ Ρωσσίας ἐκφράζουσι φόβους περὶ ἐνδεχομένου τινὸς εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, διὰ πολλοὶ ἐπιθυμοῦσι μὲν ἀλλὰ καὶ τὸν ἀποφεύγουσιν ὅσῳ τὸ δυνατόν, ἀναλογιζόμενοι τὰς ἐντεῦθεν ὀλεθρίας συνεπειάς.

— Τὴν μεταρροσσημίαν τῆς παρελ. Κυριακῆς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς. Ἔβθε ἡ παρουσία τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος νὰ ἐπιφέρει θεραπείαν τινὰ εἰς τὸ κλυδονιζόμενον καὶ ναύγιον ἀπειλοῦν σκάφος τῆς Ἑλλάδος!

— Ἡ Βουλὴ συγκαλεῖται τὴν 27.ην τρ. μηνός. Μετὰ τὰ ἔξοδα ἄτινα εἶ ἀποστῆ διὰ τῆς συγκλήσεως ταύτης τὸ πτωχὸν ἔθνος, οὔτε ὀρθὴν, οὔτε συμφέρουσαν νομίζομεν τὴν διάλυσιν τῆς ἐνεσώσεως Βουλῆς.

— Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἔκδοσις ἐν Ἀθήναις «Μουσικῆς Ἐφημερίδος» σκοπὸν ἐχοῦσης τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐκλεκτοτέρων συνθέσεων ξένων τε καὶ Ἑλλήνων μουσουργῶν. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρίστου μουσουργοῦ κ. Ν. Λαμπελῆτ τὴν ἄ. ἐκάστου μηνός ἐκδιδομένη καὶ 8 σελίδας μουσικῆς κλειδοκυμβάλου μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου, ἐν ᾧ ἡ ἐν γένει καλλιτεχνικὴ κίνησις ἐν Ἑλλάδι θέλει διαλαμβάνεται, περιλαμβάνουσα τιμᾶται μόνον δραχμὰς 3 κατὰ τριμηνίαν. Τὴν συνιστῶμεν δὲ θερμῶς καὶ δεχόμεθα τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν.

— Καθὰ πληροφορούμεθα, ἐψηφίσθησαν καὶ προσεχῶς σέλλονται ἐνταῦθα ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς καὶ αἱ ὑπολειπόμεναι 66 χιλ. δραχ. πρὸς ἐξόφλησιν τῶν γραμματίων, αἱ δὲ ἐναπομένουσαι 590 χιλιάδες θέλουσι διανεμηθῆ εἰς τοὺς ζημιωθέντας ἰδιοκτητὰς τῆς πόλεως.

— Ὑπὸ τὸ κράτος ἀφάτου χαρᾶς ἀγγέλλομεν τὴν εὐτυχὴ μνησίαν τῆς ἀξιολατρεύτου καὶ σεμνοτάτης δ.ος Παναγιωτίσσης Δ. Σακελλαρίου, μιᾶς τῶν ἐντιμοτάτων ἐν Πόρῳ οἰκογενειῶν, μετὰ τοῦ ἐν Σύρῳ διαμένοντος εὐπολήπτου καὶ μουσοτραφοῦς συμπολίτου μας κ. Ἀνδρ. Π. Βλαχοχρήσου. Αἱ Μοῦσαι, καὶ πάντες οἱ φίλοι, λόγιοι καὶ μὴ, εὐχονται τοῖς μελλονύμοις ταχεῖαν καὶ πανευδαίμονα τὴν σέψιν.

— Τὴν παρελθ. Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις οἱ ἀρραβῶνες τῆς χαριστάτης καὶ ὑπὸ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Κατίνας Μ. Μαλλιᾶ, μετὰ τοῦ κ. Δ. Φωκᾶ. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν καὶ εὐτυχὴ τὴν στέψιν.

— Ἡ εὐλογία ἐν ταῖς χωρίοις ἐξακολουθεῖ τὴν πορείαν της. Ὁρθὰ κατ' αὐτὰς ἐν τῷ χωρίῳ Ἀγίῳ Κήρυκι προσεβλήθη ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης ὁ Ἰωάννης Φαραδὸς τοῦ Βαρθολομαίου. Ἐν δὲ τῷ Γαλαρῷ ὁ Σπ. Κ. Θεόδωρος καὶ ἐν τῷ Καλλιπάρῳ, ἔνθα πάλιν ἔχουσιν ἐξ εὐλογίας 11 οἰκογένειαι ἀπεβίωσαν ἡ τριετής θυγάτηρ τοῦ Ἀνασ. Κόκλα ἐκ τῆς νόσου ταύτης.

— Τὴν προαῖν τῆς ἄ. μεσοῦντος μηνός ὡραν 7,34 π. μ. σεισμὸς δυνατὸς καὶ ἰκανῆς διάρκειας, ἀλλ' εὐτυχῶς ἀνευ τινὸς ἀπαιτήσεως συνεκλόνησε τὴν νῆσον ἡμῶν.

— Τὰς ἑσπέριας καὶ καλοκαιρινὰς ἡμέρας διεδέχθησαν κατ' αὐτὰς βροχαὶ, ραγδαῖαι, αἵτινες παύσασαι ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐπανεληφθήσαν τὴν παρελθ. Παρασκευῆν. Ἀπελπιστικὴ ἀλλήθως ἦτο ἡ θέα τῶν ὁδῶν, κατὰ τὰς ὥρας τῶν βροχῶν, διότι, ἕνεκα τῆς ἐμφράξεως τῶν ὁχετῶν καὶ τῶν τάφρων, τὰ ὑβριμικὰ ὕδατα μὴ ἔχοντα ἐλευθέραν τὴν ῥοὴν κατέκλυταν τὰς ὁδοὺς, μεταβαλλόμενα αὐτὰς εἰς τόσας λίμνας. Ἀλλ' ἀπελπιστικωτέρα ἦτο ἡ τῶν παραπηγμάτων,

πολλὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐκ τῶν ἄνω καὶ ἐκ τῶν κάτω ἐδέχοντο τὸ ὕδωρ. Καὶ ὅμως ἐξωδεύθησαν τόσαι χιλιάδες δραχμῶν διὰ τὰ παραπήγματα ταῦτα, καὶ ὅμως κατεσπαταλήθησαν τῆδε κάκεισε τὰ συλλεγέντα ἑκατομύρια, ἅτινα ἡ φιλανθρωπία τοῦ κόσμου συνεισέφερε καὶ ἡ Ζάκυνθος, ἡ Ζηλευτὴ νῆσος, τὸ ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς, παρίστησι σχεδὸν τὴν αὐτὴν καὶ τῆς ἐπομένης τοῦ σειμοῦ ἀξιοδάκρυτον θέαν, διότι ποῖοι ναοὶ τῆς ἐπεσκευάσθησαν; ποῖαι οἰκίαι πτωχικαί κατεσκευάσθησαν; ποῖαι δρόμοι ἐπιδιωρθώθησαν, ποῖοι ὁχετοὶ καὶ ποῖαι τάφροι ἐκαθαρίσθησαν; ποῖα μέτρα ἐλήφθησαν ὑγιεινά; Ἀνθρακες τῆς ἐλεημοσύνης τὰ χρήματα! Ταλαίπωρος Ζάκυνθος, πολλοὶ φαίνονται ὅτι σὲ ἀγαπῶσιν, ἀλλ' ὀλίγοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ διὰ σέ!

— Κατὰ τὴν τελευτ. συνεδρίαν τοῦ δημοτ. Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1894 ἐψηφίσθη ἵνα ἀυξήσῃ κατὰ δραχ. 40 κατὰ μῆνα οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων, νὰ προσθεῖται κλητῆρες τινὲς, ὥστε νὰ εἶνε τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἐν δλω 12 κλητῆρες, καὶ ἐψηφίσθη μισθὸς μόνον ἄσυνόμου.

— Μεθ' ὅσα ἔγραψεν ὁ ἐγχώριος τύπος περὶ τῆς ἀπολιτίσου διαγωγῆς ὀργάνων τινῶν τῆς Μοίραρχίας, καὶ πάλιν τὰ ὄργανα ταῦτα τὴν αὐτὴν ἐξακολουθοῦσι πορείαν ταν, ἀπέναντι φιλησύχων καὶ φιλονόμων πολιτῶν. Οὕτω τὴν ἐσπέραν τῆς προχθῆς Παρασκευῆς, χωροφύλαξ τις μόνος καὶ ἄνευ ὄπλου, κεκρυμμένος δὲ ὑπὸ τὰς σκὰς πλησίον τοῦ ἀγ. Στεφάνου ἐνήργει ἀποτόμως σωματικὴν ἔρευναν ἐπὶ φιλησύχων πολιτῶν προκαλῶν ἐρίδας μετ' αὐτῶν, ἕνεκα τῆς βαναύσου συμπεριφερέας του. Ὅσον ὀλοφύχως ἐπαινοῦμεν τὸ μέτρον τοῦτο τῆς σωματικῆς ἐρευνῆς, ἐσκαίεπι φιλονόμων πολιτῶν, οὐς βεβαίως δὲν γνωρίζουσι τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας, τοσοῦτον μεμφόμεθα τὸν ἀγενῆ τρόπον τινῶν ἐκ τῶν φρουρῶν τούτων τῆς δημοσίας τάξεως, οἵτινες, ὡς φαίνεται, λησμονοῦσιν ὅτι διοικοῦνται ὑπὸ εὐγενῶν ἀξιωματικῶν, ὁποῖοι οἱ κ. κ. Χιτροδῆμος καὶ Γενελίδης παρ' ὧν καὶ ἀναμένομεν τὸν σωφρονισμὸν τῶν οὕτω πως παρεκτροπομένων χωροφυλάκων.

— Κατόπιν βραχείας ἀπουσίας ἐπανῆλθεν εἰς Ζάκυνθον ὁ ἀξιότ. παρ' ἡμῖν Πρόεδρος τῶν Δικαστηρίων καὶ εἰς τῶν ἀριστων λειτουργῶν τῆς Θεμίδος κ. Ἀθ. Π. εἰδιώτης.

— Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐν Ἀθηναις διαμονὴν, ἔνθα μετέβη μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Ρουμβίνης εἰσαχθείσης, κατόπιν λαμπρῶν ἐξετάσεων, ἐν τῇ ἐκεῖ Σχολῇ τοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν, ἐπανῆλθεν ἔνθα θὰ ἡ καθ' ὅλα ἀρίστη καὶ εὐπαιδέυτος δημοδ. Μαρία Π. Παπαδάτου.

— Ἄνεχώρησε κατ' αὐτὰς εἰς Ἀθήνας, ὅπως συνεχίσῃ τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ σπουδὰς του ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ, ὁ εὐφυὴς καὶ συμπαθὴς νέος κ. Σπ. Δημ. Ζερβός.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας μὲν, ὅπως συνεχίσωσι τὰς σπουδὰς τῶν οἱ ἀριστοὶ νέοι Ἀπόσ. Π. Λενδρινός, Ἀν. Π. Μαρούδας, Ἄνας. Π. Μητρόπουλος, εἰς Πύργον δὲ μετὰ βραχείαν ἐνταῦθα διαμονὴν ὁ κάλλιτος νέος κ. Γεώρ. Π. Μητρόπουλος.

— Ἐν τῇ θέσει τοῦ ἔργου ἀποβιώσαντος δημοδιδασκάλου τῆς Β'. τῶν ἀρρένων δημοτ. Σχολῆς ἐνταῦθα, διορίσθη ἐσχάτως καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ τὴν νεολαίαν τῆς πατρίδος μας ἐπὶ πολλὰ ἔτη διὰ τῆς καρποφόρου διδασκαλίας του μεγάλως ὠφελήσας κ. Κωνστ. Βεντουρῆς.

— Ἐπὶ τῷ δικαίῳ προβιβασμῶ του εἰς βυθὸν ἀ' τάξεως τοῦ ἱκανωτάτου καὶ διὰ πολλῶν φυσικῶν προτερημάτων κεκοσμημένου νέου κ. Νικολ. Δ. Μάνεση τηλεγραφητοῦ, ἐκφράζομεν θερμὰ τὰ συγχαρητήρια μας, εὐχόμενοι αὐτῷ τὰ κρεῖττονα.

— Εἰς τὸν συμπαθῆ καὶ ἀριστον νέον κ. Διον. Ἰθακήσιον φαρμακοποιὸν ἐπετρέπη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου νὰ ἰδρῦσῃ φαρμακεῖον ἐνταῦθα. Τὸν εἰλικρινῆ φίλον κ. Δ. Ἰθακήσιον εἰλικρινῶς συγχαίρομεθα,

— Ἐπισκεφθεῖς κατ' αὐτὰς τὰ δημοτ. σχολεῖα τῶν θηλέων ὁ παρ' ἡμῖν ἀξιότ. δικηγόρος καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχ. Συμβ. Ἰωάν. Παναγιώτης, παρατήρησεν ὅτι ταῦτα στεροῦνται τῶν πρὸς τὴν ἀπαιτήτων καὶ κανονικῆν αὐτῶν λειτουργῶν, οὗς ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων καὶ ἐπιπέδων διδασκαλίαν εἶναι. Διὰ τοῦ ὀφειμένου δι' ἀναφοράς του πρὸς τὴν Βε. Νομαρχίαν συνιστᾶ, ὅπως ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἀναγκῶν ταύτων, αἵτινες προβάλλονται ἐμπόδιον εἰς τε τοὺς διδάσκοντας καὶ τοὺς διδασκόμενους.

— Ἡ μικρὰ βραδυτῆς τοῦ φύλλου προῆλθεν ἐλλείψει τυπογραφικῆς μελάνης, ἐφ' ᾧ καὶ ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν.